

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ

ANUL VIII

363

MIERCURI
9 MAI 1973
12 PAGINI
2 LEI

ALBANIA 1 ECHIPA NAȚIONALĂ A ÎNCEPUT ENERGIC ȘI EFICACE

ROMÂNIA 4 „OFENSIVA DE PRIMĂVARĂ” A PRELIMINARIILOR C. M.

Iată una din numeroasele acțiuni de atac ale echipei noastre care a surprins pe picior greșit apărarea gazdelor : Marcu pătrunde cu balonul la picior printre fundașii centrali adversi, dar faza va rămâne, totuși, fără efect pe tabela de marcaj.

Foto : Paul ROMOȘAN

CITIȚI ÎN PAGINILE 2, 3, 6 ȘI 7: UN INTERVIU COLECTIV, COMENTARIILE ASUPRA MECIULUI, COMPORTAREA JUCĂTORILOR, NOTELE ACORDATE, DECLARAȚII, ASPECTE ȘI CONFIDENȚE, MOMENTELE CELE MAI IMPORTANTE ALE ÎNTREGERII

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Interviul de astăzi face o excepție: Regula jocului nostru prevede ca subiectul interviului să fie, în general, un singur om. De astădată, urmînd parca sugestia cronicilor de la Tirana, interviul omului singur se transformă într-un interviu colectiv, un interviu-reportaj, realizat „fulger” pe aeroportul Olopeni.

Așadar, Olopeni, 7 mai, orele 13.
Numerosi suporteri au „înghițit” cei 18 kilometri care separă centrul Capitalei de Aeroportul Internațional, pentru a-i saluta pe „tricolorii” victorioși.

TRICOLORII

Încă înainte de apariția tricolorilor, în holul aeroportului se aud scandări. Se trec în revistă numele tuturor jucătorilor. Unul singur face excepție: Dumitrache. Numele lui se rela de câteva ori, ca într-o spirală a simpatiei speciale provocate, desigur, de semnarea celor două goluri de la Tirana.

Apar fotbalistii. În fruntea lor, Dinu — căpitanul. E palid. Zimbește greu.

— Cum a fost, Cornele?

— Mai cald decît la Guadalajara. Nu mi-aș fi putut închipui că la Tirana, într-un început de mai, pot fi 35 grade la umbră!

— Cum explici scorul?

— Am pasat bine, am alergat mult mai mult, și astfel i-am făcut să joace „sub valoarea lor” — cum se spune. După cum știți, este o poveste întreagă cu acest „sub valoarea lor”. De fapt, nu se știe niciodată dacă joci mai slab pentru că nu poți juca mai bine, sau dacă joci mai slab pentru că nu te lasă adversarul. În orice caz, a fost bine. Am citit în „Speratul” — pe care l-am sorbit în avion — rîndurile acelea din urmă, în care se spune că „ochii căpitanului Dinu fulgeau spre după amiaza de 27 mai”. A fost chiar așa. La 4-1 mă ardeau, într-adevăr, ochii. Sau, mai bine zis, mă ardea gîndul jocului cu echipa R.D. Germane. Mai avem multe de discutat...

Pe lângă Dinu, Tarălungă pare un suportor pierdut în mulțime. Zimbește cu videne. Mă salută „șmechereste”.

— Cum ai dat golul?

— Ca la carte. Am driblat pe unul, apoi l-am văzut pe Iordănescu liber, l-am pasat mînea, m-am demarcat, am reprimat în mare viteză, am potrivit stîngul și am văzut mînea lovind plasa în colțul lung. Simplu ca bună ziua.

— Nu ai impresia, Teo, că ai fi putut juca mai de mult în echipa națională?

— Ba da. Dar, așa-l tînețea fotbalistului. Îți mai place și ghitara. Îți mai place și umbra castanilor de la Progresul. Și așa se întîmplă să ajungi în echipa națională pe

cu. Cu cîteva minute înainte de începerea jocului, fundașul studenților s-a apropiat de mine și mi-a spus: „Nea Puile, echipa parcă fierbe. Am impresia că dacă vreunul din ei se încordează încă o dată, își rupe osul sau mușchiul. Am impresia că e un curent extraordinar în toți. Lasă-mă să mă pîtesc după dumneata, că parcă mi-e frică”. Robert Cosmoo mă roagă să aminăm disecția tehnică: „De fapt, un antrenor vede un joc o dată, iar apoi îl revede, vrînd, nevrînd, de zece ori. Acesta e de fapt lucrul cel mai greu în meseria asta”.

Mureșan, mezinul lotului, se interesează de jocul echipei de tineret. Îi „tai” întrebarea și-l rog să-mi vorbească despre jocul de la Tirana. Zimbește, stîngerit: „Au fost cîmîi formidabile. La 1-0, toată echipa a continuat să joace crispat. Era, dacă vreți,

jucător al nostru? Cel puțin așa a rezultat din transmisia radiofonică.

Valentin Stănescu, pesoar de mare renume, cade în plasă, ca un peștișor naiv!

— Dumitru a jucat bine. Dar nu cel mai bine. Cel mai bun jucător al nostru a fost Sătmăreanu.

— Dă-mi clasamentul primilor șase.

— Sătmăreanu, Dinu, Dumitru, Iordănescu, Dumitrache, Antonescu. O mențiune specială pentru Dinu și Iordănescu. Amîndoi „au intrat la bătaie” de parcă niciodată nu ar fi avut vreun accident. Eu mulțumesc și pe această cale.

— Ce gînduri ai pentru meciul cu R.D. Germană?

— Meciul cu R.D. Germană

„LA TIRANA, ECHIPA ROMÂNIEI S-A REDESCOPERIT PE SINE ÎNSĂȘI”

Banca de rezerve a echipei României, în timpul meciului. De la stînga la dreapta: Valentin Stănescu, Florea Tănăsescu (secretar general al F.R.F.), Robert Cosmoo, Tănăsescu, masorul Parcea, Mureșan

la 28 de ani. Dar nu-j cu supărare. Capul face, capul trage. Îmi pare bine că a ieșit așa. Poate mai tîne. Golul de la Tirana e un semn. În fotbal, uneori e foarte simplu. Te mai tîne minte unul, te mai tîne minte altul, și așa, cînd te aștepti mai puțin, a-runcă cineva o vorbă: „Să nu-l uităm pe Tarălungă. Ați văzut ce gol a dat la Tirana?”

...Antrenorul secund Robert Cosmoo e surprinzător de bronzat. Briza Adriatică nu l-a putut evita pe cel care se ocupă în mod special de pregătirea fizică a „tricolorilor”. Pare obosit. Vorbește cu calmul lui de todeauna: „Albanezii au jucat mai slab decît ne-am fi așteptat, dar acest lucru mi se pare mai puțin esențial. Important este suflul extraordinar care a existat în cadrul echipei. Să-ți povestesc o întîmplare cu Tănăsescu.

urmarea concentrării extraordinare de la începutul jocului. La 2-0, încă, echipa continua să fie crispată. Dorea altă de mult victorie, încît se gîndea la un posibil 2-1, care ar fi putut să încurce toate lucrurile. În repriza a doua, s-a produs relaxarea așteptată... A fost frumos. Dar tocmai pentru că a fost atît de frumos, urmează cele mai grele trei săptămîni ale lotului!”

Valentin Stănescu mi se pare surprinzător de timid. El, a cărui voce se auzea mereu în vaorumul radioului, abia șoptește, circumspect. Îi smulg cu greu cîteva vorbe: „Sînt foarte mulțumit de avîntul întregii echipe și de disciplina în joc”.

Încerc o stratagemă de reporter. Arunc o întrebare cu „cîrlig”:

— E adevărat că Dumitru a fost cel mai bun

trebuie gîndit cu multă profunzime. Va fi cu totul altceva decît jocul de la Tirana. De acest lucru sîntem convinși cu toții. Înainte de Tirana, am spus că „la Snagov e nevoie de liniște”. Reînnoiesc această cerere. Echipa României va ști să-și facă datoria.

...Grupul jucătorilor se îndreaptă spre ieșire. Trol, care a trimis mînea spre poartă, la golul doi, înainte ca Dumitrache să o fi prelungit în gol, zimbește sfios. Impresionează prin modestie. Nimeni nu ar putea crede că acest coactor al golurilor doi și trei are de pe acum ținuta unui internațional, ținuta fotbalistului care nu vrea să apară deodată la rampă.

Răducanu e vesel, ca întotdeauna. Ea coborîrea din avion, popularul „Rică” a fost primul care a strigat în gura mare spre cei care așteptau

echipa: „Misiunea a fost îndeplinită!”. Dar, odată roșite aceste cuvinte, Răducanu a redevenit grav și a dispărut pe după o coloană, ca să-și îmbrățișeze copilul. L-am auzit spunîndu-i soției sale: „La Tirana a fost cum a fost. Greul abia acum începe”.

Grupurile de suporteri continuă să scandeze, însoțind trecerea fotbalistilor spre peron. Toți îl caută din priviri pe Dumitrache. Dar Dumitrache nu e nicăieri. „Bătrînul” maestru al driblingului este, în fond, un timid. Nu-i place busculada suporterilor înflăcărați. Se simte mult mai bine cu doi fundași în spate. Într-o singură fracțiune de secundă el ia hotărîrea de a „fenta” corul suporterilor care îl așteaptă. Îl zărim tocmai în marginea aeroportului, fugind prin ultimul „exit”. Se aruncă în mașină. Apuc să-l fac un semn: „O vorbă, Florică!” În goana mașinii, Dumitrache reușește să-mi facă semnul victoriei, cu două degete, în V. Mașina sprintează prin fața suporterilor care au înțeles foarte tîrziu tehnica favorizării lor. Cineva, oarecum decepționat de această evadare, reflectează ca pentru sine: „La Tirana, Dumitrache a înscris al treilea penalty în tricoul național. Așa a fost, parcă mai ușor decît celelalte două. Mă gîndesc ce-a fost în inima lui pe Wembley, în '69, cînd l-a avut în față pe Banks, și apoi, la Guadalajara, în fața Cehoslovaciei, în fața lui Vencel, cînd de golul acela depindea victoria echipei noastre”.

...Rămînem cîțiva. Echipa a plecat spre Capitală. Reporterii prezenți la Tirana își consultă carnetele. Mă gîndesc la declarația lui Valentin Stănescu, la faptul că meciul cu R.D. Germană va fi cu totul altceva decît cel de la Tirana. În mintea reporterului stăruie clasamentul valoric al antrenorului. Pără să vrei, te gîndești la faptul că iarăși colțurile terenului nu sînt citate. Extremele lipsesc de pe literale cu majuscule. O singură excepție în aceste extremități ale dreptunghiului: Sătmăreanu. Aceasta este, de fapt, o veche maladie în fotbalul nostru. Echipa României a jucat în general cu un... oval valoric care nu a prea putut umple triumphiurile care își au virfurile în stegulețele de corner. Victoria de la Tirana este foarte prețioasă. Ea reprezintă, în fond, mai mult decît ne-am fi așteptat, cel puțin prin prismă scorului. Acum, pe aeroport, la intersecția dintre Tirana și București, adică la intersecția dintre meciul cu Albania și cel cu R.D. Germană, carnetul reporterului notează în primul rînd luciditatea tricolorilor și a antrenorilor lor, care vîd în meciul cu R.D. Germană un act cu totul diferit de cel jucat în capitala Albaniei. Dar dacă „bloc-notes-ul” reporterului înregistrează obiectiv această idee, el nu poate uita cuvîntul repetat al tricolorilor: „La Tirana, echipa României s-a redescoperit pe sine însăși”. Ca întotdeauna, această redescoperire s-a produs în momentul în care obstacolul părea cu adevărat mare.

Și cine știe cîte rezerve de elan mai stăruie în inimile fotbalistilor noștri!...

Ioan CHIRILA

● TENTATIVA DE A BATE UN RECORD DESEBIT. Bucureștenul Jean Dumitrescu nu se recomandă ca unul din cititorii permanenți ai „dialogului” din revistă, urmînd ca atenție problemele dezbătute de redacție împreună cu iubitorii fotbalului din diferite colțuri ale țării. „Mă interesează tot ce se scrie despre fotbal, dar îndeosebi despre echipa națională, despre „tricolorii” și partidele pe care le susțin ei. Mai de mult, nu-mi amintesc exact cînd și unde, s-a scris că recordul selecționării în reprezentativa țării îl deține un jucător din vechia generație. Care este acest record și ce jucători au avut sau au în prezent șansa de a-l doborî? Sper că, solicitîndu-vă acest răspuns, nu voi abuza de timpul dv...”.

— Recordul selecționării în prima reprezentativă a țării aparține lui Iuliu Bodola care a jucat în 48 de meciuri internaționale. În continuare, „clasamentul” performențelor de acest gen arată astfel: Albu și Lucescu (42), Dobay și Sătmăreanu (41), Ion Nunwellier (40), Pîrcălab (38), C. Popa și N. Covaci (37), Radu Nunwellier (36), Dinu și Dan Coe (35), Bürger (34), Pet-schovachi (32). După cum vedeți cîțiva dintre... actualii „tricolorii” amenință serios bătrînul record al lui Bodola. În această privință, cele mai mari șanse de a atinge cifra de 50 selecționări le au Lucescu, Sătmăreanu, Radu Nunwellier, Dinu și chiar Dumitru (25), ultimii doi puțînd să mai joace încă mulți ani în echipa națională. Să le urăm, din inimă, succes.

● SPECTATORI ȘI... OF-SAIDUL. Cîteva întrebări ne adresează Gavril Bota din orașul de pe Bega, frumoasa Timișoară. Prima dintre ele se referă la cuplajul inter-bucureștean Dinamo — Sportul studentesc și Rapid — Steaua despre care s-a spus că a atras pe stadionul „23 August” un număr record de spectatori. Așa a fost, unul dintre cei veniți mai tîrziu cocoțîndu-se pe stîlpii de no-turnă, în căutarea unui loc de unde să poată viziona me-

ciurile. Fără îndoială, cu acest prilej s-a înregistrat, credem, noi, cea mai mare afinență de spectatori la un cuplaj de Divizia A. Referitor la aceeași problemă, cititorul nostru ne întreabă dacă nu cumva greșim, el gîndind că la meciul România — Cehoslovacia din cadrul preliminariilor Campionatului european, cea mai mare arună sportivă a țării devenise neîncăpătoare. Despre o greșeală, în nici un caz, nu poate fi vorba. Și la acel meci stadionul „23 August” fiind plin pînă la refuz, luînd loc în tribunele sale circa 80.000 de spectatori. Dar nu aceasta ni se pare esențial. Important este ca fotbalistii noștri, „tricolorii” sau „netricolorii” să joace în așa fel încît să ne ofere cît mai multe prilejuri de natură celor amintite mai sus, de controversă pe tema dacă la un meci sau altul au fost 75.829 sau 76.103 de spectatori. În afîșit, o ultimă problemă adusă în discuție de Gavril Bota se referă la of-said. Dacă va fi sau nu va fi desființat. S-au făcut mai multe experimentări de meciuri fără of-said și nu s-a ajuns la concluzia desființării lui. Așa că, se va juca, în continuare, tot cu of-said.

● SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII. „Ca cetățeni ai Clujului și simpatizanți ai echipei

lor noastre de aici, de pe Somes, nu ne scapă viziunea partidelor de campionat de pe stadionul Municipal. Iar ca salariați la atelierele C.F.R., desigur, ne bucurăm mult frumosele succese ale elevilor doctorului Rădulescu și Laurențiu Munteanu, faptul că ele au fost realizate printr-o comportare bună, în condițiile fair-play-ului, ale luptei sportive corecte, nevinovate de gemenii necinstiți sau unor greșeli de arbitraj. De asemenea, trebuie să vă spunem că urmăm cu atenție campania dusă de presă în vederea ridicării nivelului calitativ al fotbalului nostru și așanării lui de actele de nesportivitate, de jocul brutal, Muncii educative, cu jucătorii îndoceliți, și a acordat o mare importanță în ultima vreme și pe bună dreptate. Acțiunea trebuie continuată la aceeași nivel de exigență pînă cînd eforturile vor fi canalizate exclusiv spre ridicarea măiestriei sportive și implicat a valorii spectacolului de duminică. Noi, despre altceva vrem să vă scriem în continuare. Există o mare întrebare la ordinea zilei: ce întreprindem pentru educarea marelui public? Se suspendă uneori terenul pentru că un grup de huligani nu și-au mai putut controla gesturile. Ce s-a făcut, însă, pentru prevenirea actului ca atare? Nimic. La

noi la Cluj, în genere publicul e sportiv, primește note mari. Cu toate că uneori nu le merită. Ne amintim acum un act de cea mai crasă nesportivitate văzut pe un stadion față de care nimeni n-a luat atitudine și față de care ar trebui luate măsuri dintre cele mai drastice. La meciul C.F.R. — Rapid cîțiva fanatici, că nu le pot spune altfel, au ținut să-l insulte tot timpul pe Răducanu. Portarul echipei noastre naționale a strîns din dinți, și-a văzut de treabă, „răzbunîndu-se” în felul lui, apărînd dumnezeiește. Oamenii de ordine au ris, stînd cu brațele încrucișate! Dar cît timp vor trebui să mai rămînă cu brațele încrucișate. Trebuie făcut ceva și pentru „tribuna”, pentru a le face să înțeleagă sensul sportivității, respectul față de sportivii, rațiunea deciziilor conducătorilor de joc. În această ordine de idei am vrea să arătăm că există cîteva puncte... nevralgice în arbitrajul meciurilor: of-saidul, fanful (intenționat sau de joc) și obstrucția, infrațiunile din careu, legea avantajului. Poate că n-ar fi rău ca în programele de meci, la stația de amplificare, dar mai ales la orele de educație fizică din școală să se explice spectatorilor, elevilor, toate aceste prevederi regulamentare precise. Nimeni nu poate con-

cepe că în alți ani de școală, în altele ore de educație fizică să nu se găsescă 5-10 minute, chiar în pauzele dintre un exercițiu sau altul, pe parcursul cărora profesorul să discute cu elevii lui aceste probleme. Să nu se uite că elevul de azi este spectatorul matur de mine. Și dacă pentru spectatorul de azi facem prea puțin, să facem totuși ceva pentru cel de mine. Vă mulțumim pentru atenția acordată scrisorii noastre. V. POP, în numele unui grup de salariați ai Atelierelelor C.F.R. Cluj”.

● PE SCURT. P. persa (Cluj): Afirmăți cu hotărîre că P.C. Argeș va câștiga campionatul, că Rapid și Petrolul vor retrograda! Nu vă contrazicem dar... n-ar trebui să vă grăbiți cu astfel de afirmații! L. Holohan (Vaideeni — Vîlcea): Prepușul este salariat la trustul de alimentație publică din Pitești; D. Avram (Dragănești — Vlașca): Cînd a cîștigat ultimul ei titlu de campionat (1967-1968), Steaua a învins Petrolul, la Ploiești cu 3-1. Volcea a marcat două goluri (min. 13, din 17 m și 53) și Dumitru Popescu (min. 52). Pentru garda a înscris Gîrcea (min. 14); V. Alexandru (Corabia); Dumă-nic, la Tirana, România a învins pentru a 10-a oară naționala Albaniei. Bilanțul general: 10 7 7.

SUB STEAGUL LUPTEI PENTRU LIBERTATE ȘI DREPTATE SOCIALĂ!

Pe parcursul acestei săptămâni, poporul nostru a sărbătorit, într-o atmosferă de puternic entuziasm și în suflete, trei date memorabile din istoria sa, întâiprite adine în conștiința politică a națiunii române.

S-au împlinit 125 de ani de la revoluția din 1848, moment de uriașă însemnată pentru întreaga dezvoltare viitoare a țării, premurgător marelui act al Unirii, cînd — de o parte și de alta a Carpaților — poporul român își afirma vibrant voința de dreptate socială, neatințare și unitate națională.

Evenimentul a fost aniversat printr-o grandioasă adunare populară, desfășurată la Iași, în prezența

pentru care au luptat și s-au jertfit în decursul secolelor nenumărați fii de seamă ai poporului. Dobîndirea independenței de stat, rodul istoric al luptei întregului popor român, al vitejiei bărbatilor săi, a deschis căi noi dezvoltării României moderne, a creat condiții prielnice pentru valorificarea potențialului său uman și material, pentru afirmarea ei, în mod suveran, în viața internațională.

★ Dar, așa cum a arătat istoria, numai odată cu cucerirea întregii puteri politice de către masle populare, a fost obținută adevărata și deplină independență, care a îngăduit poporului nostru stăpin

FRUMOASA VICTORIE OBȚINUTĂ LA TIRANA, O CONFIRMARE, UN STIMULENT, UN ANGAJAMENT!

Fundașul Gjika nu poate rezista driblingului executat de Iordănescu, care se lansează spre poarta albaneză

meniu în care, după cum se vede, fondul anterior nu respinge grefa ce i s-a făcut) ci și la elemente ca pregătirea fizică, perfecționarea jocului de ansamblu într-o idee mai ofensivă, omogenizarea compartimentelor.

Sub acest aspect, credem că — în ciuda înfringerii de la Kiev — meciul cu reprezentativa Uniunii Sovietice a fost folositor, el permițînd să se cunoască mai bine unele defecțiuni, pentru remedierea cărora antrenorii Valentin Stănescu și Robert Cosmoș au știut să acționeze. Astfel că la Tirana, echipa a avut mai multă vigoare (în ciuda căldurii caniculare), a jucat „mai împreună”, a utilizat mai curajos atacul, a prezentat un plus sensibil în finalizare și în eficacitate. Desigur echipa sovietică este mult mai puternică decît cea a Albaniei, dar raportul dintre șuturile noastre la poartă la Kiev (7 în total, din care doar 2 pe spațiu, nici un gol) și la Tirana (16 șuturi, din care 8 pe spațiu, 4 goluri) indică în mod cert o ameliorare la acest capitol, mai ales că la Kiev era, totuși, un meci amical, în timp ce la Tirana se juca un meci oficial, în care adversarul era animat de mari ambiții.

În aceeași ordine de idei, ni se pare că merită subliniată și buna folosire a timpului de pregătire afectat meciului cu Albania. Faptul că pentru acest joc a fost acordată o săptămînă de pregătire comună s-a reflectat pozitiv asupra formei sportive a jucătorilor, după cum cele două meciuri de pregătire de la Plopieni și apoi Snagov, bine con-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU și al altor conducători de partid și de stat. A fost un nou și emoționant prilej ca — aducînd un înalt omagiu eroilor pașoptiști, tuturor înaintașilor de seamă care, însoțîți de un fierbînt patriotizm, de idealurile eliberării sociale și naționale, s-au ridicat la lupta curajoasă — poporul nostru să-și reafirme atașamentul deplin față de partid, față de înțeleapta sa politică internă și externă, hotărîrea neamîntărită de a o traduce cu fermitate în viață.

Sărbătorînd împlinirea a 125 de ani de la revoluția din 1848, a spus tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în ampla sa cuvîntare ținută la Iași, cel mai înalt omagiu pe care-l putem aduce memoriei acelor care au ridicat și ținut sus, în acele vremuri grele, steagul luptei pentru libertate socială și națională, pentru unitatea și progresul patriei este de a ne angaja cu toții să muncim cu toată energia și priceperea pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului, pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

★ La 9 mai 1877, România și-a cucerit independența de stat, moment crucial în istoria sa, împlinirea unui ideal scump,

deplin pe propriul său destin, să treacă la construirea socialismului, a unei vieți noi, luminoase și prospere. De aceea, pentru noi, socialismul, independența națională, dreptul poporului de a-și hotărî singur soarta, așa cum o dorește, constituie un tot unitar, inseparabil!

Pe acest drum greu și glorios se află înscrisă o altă dată cu semnificația pietrei de hotar, 8 mai 1921, crearea Partidului Comunist Român. În partidul comunist clasa muncitoare, întregul popor au dobîndit o avangardă consecvent revoluționară, puternic organizată, care și-a dovedit în mod strălucit capacitatea de a le conduce la victoria deplină asupra claselor exploatare, la înfăptuirea revoluției socialiste și la edificarea cu succes a noului orînduirii pe pămîntul românesc.

La a 52-a aniversare, Partidul Comunist Român se înfățișează mai puternic ca oricînd, conducînd cu clarviziune și fermitate poporul pe calea progresului și civilizației socialiste, înconjurat de dragostea și încrederea nemărginită a națiunii.

Aniversarea partidului este o sărbătoare nu numai a comunistilor ci a întregului popor, care-și exprimă atașamentul față de partid prin munca fără preget depusă în slujba înfăptuirii politicii sale!

Au trecut trei zile de la meciul de la Tirana și — departe de a se stinge — ecurile acestei partide, ale rezultatului său, se perpetuează — și se amplifică chiar — în comentariile iubitorilor fotbalului.

Firește, dacă ne gîndim că acest meci a fost câștigat de noi, că „tricolorii” este de natură a da încredere, pe de o parte, în reușita acțiunii de readucere a echipei naționale la potențialul său din anii trecuți iar pe de altă, în perspectivele de izbîndă în ceea ce privește calificarea.

De aceste două aspecte generale, ca și de unele chestiuni legate concret de meciul de duminică, ne vom ocupa în rîndurile de față.

Din punct de vedere al construcției echipei, ne aflăm, desigur, într-un moment pozitiv. Se pare că Valentin Stănescu, după o serie de încercări pe care le-a făcut din ianuarie, cînd a venit la cîrmă „naționalei” și pînă la meciul din 18 aprilie de la Kiev, și-a conturat acum o idee precisă asupra drumului pe care este bine să meargă, asupra ariei în limitele căreia trebuie să opereze selecția. A contribuit la această clarificare nu numai operațiunea de „cernere” propriu-zisă, efectuată în timp și prin diverse jocuri de verificare, ci și restabilirea unor jucători care la un moment dat deveniseră indisponibili.

Acum, lotul nostru reprezintă un contur destul de ferm, perioada ezitărilor, a tatonărilor a fost depășită, dar aceasta nu exclude totuși mici completări, chiar pentru jocul cu R.D.G., ca să nu mai spunem de a doua parte a „campaniei C.M.”, cea din toamnă. În orice caz, impresia noastră este că Valentin Stănescu se va menține, pentru partida de peste 18 zile, la lista de 22 de jucători anunțată la F.I.F.A. pentru meciul cu Albania și că eventualele completări ale lotului de 18, pentru meciul de la 27 mai, le va face tot cu nume de pe această listă. Exprimăm această opinie, pentru că nu ni se pare posibil (și poate, nici n-ar fi recomandabil) ca aceste două etape de campionat care urmează să vină cu niște noi soluții. Meciul de la Tirana ne-a arătat că echipa națională și-a găsit un echilibru, că „unsprezecelea” care a ieșit victorios de pe terenul „Kemal Stafa” i se poate reînnoi mandatul, că dacă se poate vorbi despre noutăți ele nu pot privi, în mod normal, decît un post, maximum două.

Oricum însă, pentru a reveni la ideea enunțată în primele rînduri, acțiunea din această primăvară, de readucere a lotului A la potențialul său real, a reușit un prim succes. Și cînd vorbim despre aceasta, nu ne gîndim doar la elementul „compoziție a lotului” (do-

CLASAMENTUL GRUPEI A IV-a

1. ROMANIA	3 2 1 0 7—2 5
2. R. D. GERMANA	2 2 0 0 7—0 4
3. FINLANDA	3 1 1 1 2—6 3
4. ALBANIA	4 0 0 4 1—9 0

CE A MAI RĂMAS DE JUCAT:

27 mai: ROMANIA — R. D. GERMANA
6 iunie: FINLANDA — R. D. GERMANA
26 septembrie: R. D. GERMANA — ROMANIA
10 octombrie: ALBANIA — FINLANDA
14 octombrie: ROMANIA — FINLANDA
3 noiembrie: ALBANIA — R. D. GERMANA

duse și folosite pentru idei de joc exacte, au contribuit și ele la buna prezentare a echipei.

Iată, deci, cîteva idei — tratate, poate, fugăr dar care ni se par destul de sugestive — de natură a ne face să sperăm într-o apropiată revenire a echipei naționale la plaful de care, din păcate, se îndepărtase în toamnă.

• Să vedem acum ce reprezintă victoria de la Tirana în „economia calificării”.

Practic, ea nu ne apropie mai mult de țelul nostru, dar — lucru foarte important — ne menține în cursă cu șanse intacte. Pentru că, o înfrîngere sau chiar un meci nul, ar fi putut însemna, în mod practic scoaterea noastră din cursă! Spunem acest lucru, deoarece, judecînd lucid, nu avem prea multe motive să credem că la Helsinki și la Tirana, principala noastră concurență, echipa R.D. Germane, nu va putea reedita cel puțin rezultatele scoase de noi. Așadar, în urma scorului de la Tirana, n-am cîștigat teren în cursa pentru München, dar am trecut cu bine un obstacol la care ne temeam că am putea „claca”; în același timp însă, grație diferenței de 3 goluri realizate, ne-am îmbunătățit situația dintr-un punct de vedere care ar putea și el interveni în decizia finală, golaverajul. Desigur, nu este bine „să ne îmbățăm cu apă rece” și să acordăm victoriei obținute proporții mai mari decît cele ce i se cuvin; dar, o judecată logică ne îndeamnă, totuși,

Radu URZICEANU

(Continuare în pag. 6—7)

Minutul 91. Pe fața jucătorilor noștri se observă ușor urmele efortului depus. Satisfacția „tricolorilor” și a antrenorului Valentin Stănescu este însă deplină: un obstacol dificil a fost trecut cu bine, la un scor concludent.

FOTBALUL ȘCOLAR

PROBLEME ÎN DEZBATERE

Alexandru Muta este unul dintre tinerii profesori cu specialitatea fotbal căruia îi place să lucreze cu micii fotbaliști începători. De zece ani, de când a terminat institutul, îl găsim la Școala sportivă Brașov, zbatându-se — împreună cu conducerea școlii — să facă din această una din acele ideale pepinieri ale celui mai iubit dintre sporturi: „Până acum, eu toate că a trecut atâta vreme, n-am reușit prea multe lucruri, dar nu-i vina noastră...”

N-au reușit. Al. Muta a fost însă și rămâne un entuziast. Un om care vrea să dărime un munte cu un... tîrnăcop. De zece ani CREDE că va veni o zi când va reuși să convingă pe cîțiva brașoveni că viitorul fotbalului din orașul de sub Timpa se află în școală: „Cei ce răspund, în Brașov, de destinele sportului nu vor să priceapă acest adevăr. Fotbalul școlar e privit ca o cenușărească. Eu, Muta, parcă mă bat cu morile de vînt ale lui Cervantes. E trist, credeți-mă...”

E trist și neverosimil că de zece ani caută și nu reușește să arate elevilor săi ce știe, efectuînd un proces de instruire departe de ceea ce TREBUIE, de ceea ce se PRETINDE: „Antrenamentele le facem între 8-11 și după ora șapte seara, pe un teren de bitum, îngust, străjuit de doi stâlpi pe care trebuie să mă cățăr, cam la două săptămîni o dată, pentru a monta becurile

ZECE ANI DE... SPERANȚE

necesare. Lucrăm deci, în... nocturnă. Cine știe, poate că ne și invidiază cineva pentru aceasta...”

De zece ani bate la uși închise, solicitînd sprijin oamenilor în drept să i-l dea, rugîndu-i să permită Școlii sportive Brașov ca măcar meciurile oficiale să le dispute pe unul din stadioanele orașului: „Am fost refuzați mereu. Noi jucăm la Rod. Pentru că bîntuie în Brașov o boală curioasă, boala gazonului. Gazonul e DREPTUL celor mari. Cei mici să joace unde pot. Nu interesează. C.J.E.F.S. Brașov n-a iubit pînă acum sportul școlar. Făc această afirmație fără nici o reticență...”

De cînd a devenit practicant încearcă să îmbine armonios pregătirea fizică generală a elevilor săi, cu cea specifică. Utopie: „Pregătirea fizică o facem așa cum trebuie. Pentru a o realiza nu sînt necesare cine știe ce condiții deosebite. Marele necaz ni-l pricinuieste activitatea specifică. Lipsa unui teren corespunzător ne obligă să transformăm meciul din această duminică într-o LECTIE de pregătire a partidei oficiale din etapa următoare. Este inadmisibil de puțin pentru niște jucători de la care așteptăm,

MINE, să lupte, de la egal la egal, cu adversari în pregătirea cărora n-a existat nici o fisură...”

La Școala sportivă Brașov există șase grupe de elevi-fotbaliști. În total — 100. (M. Paveliuc, D. Dinu, I. Răducanu, A. Gabor, Ov. Todor, Gh. Clinciu sînt cîțiva dintre cei mai dotați juniori-elevi ai școlii). Și mai există două grupe, din rîndul cărora se selectează cei mai talentați pentru a-și continua instruirea în cadrul școlii sportive. Selecția preocupă permanent pe profesorii școlii brașovene: „La școala noastră — afirmă Alex. Muta — în fiecare primăvară și toamnă sînt efectuate campanii de depistare a unor elevi înzestrați pentru fotbal. Punem accentul pe forță, viteză, gabarit. Procedeele specifice unui post sau altul se învață și însușesc pe parcursul procesului de instruire care, normal, ar trebui să înceapă la 9 ani. Desigur, nu spun noutăți. Toate acestea sînt lucruri știute. Altfel ar vrea să afirm despre școlile sportive, despre fotbalul în școală. Școala sportivă Brașov, de exemplu, de zece ani se află mereu în luptă pentru primul loc, considerînd competiția ca un mijloc, nu ca

un scop în sine. Dar tot de ani de zile alte școli sportive nu primesc campionatul nici măcar ca simplu scop, menținîndu-se într-o mediocritate totală și permanentă. Lipsa de control din partea ministerului este principala cauză. În același timp, ministerul ar trebui să-și dea seama că liceele de fotbal sau școlile generale cu profil sînt germinii viitorului în acest sport. Un liceu de fotbal în Brașov, cu o bază sportivă a sa bine dotată ar rezolva problema schimbului de mine al Steagului roșu sau Metromului...”

Fire optimistă — chiar și după zece ani de necazuri — prof. Alexandru Muta spe-

BRAȘOV

ra: 1. că elevii săi nu vor mai naviga săptămînal pe ruta Brașov—Rod—Brașov; 2. că se va găsi un loc și pentru ei în orașul celor șase stadioane, dîndu-se astfel o furtună celor contaminați de... boala gazonului; 3. că i se vor crea condiții pentru a desfășura un proces de instruire așa cum dorește să facă de... zece ani încoace.

Și poate că, într-un viitor nu prea îndepărtat, Brașovul va avea și un liceu de fotbal. În locul unor secții la două școli sportive care efectiv se pleacă sub povara greutăților.

Laurențiu DUMITRESCU

ÎNCEPUT PROMIȚĂTOR, DAR E LOC DE MAI BINE

In curînd, Liceul „Alex. I. Cuza” din Focșani își va sărbători semicentenarul. „S-a scurs o jumătate de secol de la înființarea acestui lăcaș de cultură — ne spune directorul adjunct Ilie Geantă, un mare admirator al fotbalului — timp în care, pe lângă multe alte realizări cu care ne mandrim, remarcăm cu satisfacție faptul că, în ultimii trei ani, la școala noastră funcționează și liceul cu program de educație fizică. Aici, programa de învățămînt diferă numai prin faptul că locul practicilor productive a elevilor a fost luat de pregătirea sportivă de performanță la ramurile atletism și fotbal. Dacă la data înființării liceului cu program de educație fizică (septembrie 1970), multe dintre cadrele didactice nu acordau o atenție deosebită sensului și importanței unei asemenea realizări, astăzi pot afirma că toți profesorii, în frunte cu tov. directorul Aurora Stavarache, sprijină în mod substanțial desfășurarea activității sportive a liceului cu program de educație fizică”.

Intr-adevăr, cei aproximativ 35 de elevi — fotbaliști selecționați de la școlile din municipiu, pregătiți cu pasiune și pricepere de profesorul Teodor Passan, fost atacant al echipei Știința București, fac cinste liceului prin performanțele obținute. Prima echipă, a celor mari, care activează în campionatul județean al juniorilor și școlarilor, se află, neînvinșă, pe primul loc în clasament cu 27 de puncte din 14 jocuri și cu un golaveraj rar înîlnit: 128 de goluri marcate față de numai 10 primite! Cea de-a doua formație, de perspectivă, participă în campionatul municipal unde, de asemenea, are o comportare foarte bună. „Succesul nostru are următoarea explicație, afirma profesorul T. Passan: pe de o parte dorința de afirmare și disciplina elevilor la antrenamente și jocuri, pe de altă parte continuitatea în pregătire,

care s-a efectuat chiar și în vacanța de iarnă, cînd, cu sprijinul organelor C.J.E.F.S., celor mai buni 20 de jucători li s-a oferit posibilitatea să se pregătească în condiții optime în tabăra de la Soveja. În iarnă s-a acumulat un potențial fizic substanțial, iar în continuare accentul a fost pus pe dezvoltarea laturii tehnico-tactice. Dar cheia succesului nostru mai constă și în jocurile amicale pe care le disputăm periodic cu echipe de seniori din campionatul județean. Asemenea întîlniri ne-au ajutat la omogenizarea forma-

ției, rodarea tinerilor jucători, dobîndirea unei experiențe competiționale și în același timp am reușit să facem o bună popularizare școlii, atrăgînd curiozitatea și atenția unor elevi care ar dori să urmeze în viitor cursurile liceului cu program de educație fizică”.

Deși liceul dispune de echipament și mingi în cantități suficiente, locul de desfășurare a antrenamentelor reprezintă deocamdată principala problemă. Așa-zisul teren Golești, de la marginea orașului, pe care se

desfășoară antrenamentele nu prezintă condiții de lucru corespunzătoare. Există promisiunea că, pînă la începutul noului an școlar, să fie dat în folosință un teren gazonat care va fi în exclusivitate al liceului „Alex. I. Cuza”. După discuțiile purtate cu tov. Iancu Pătrașcu, vicepreședinte al C.J.E.F.S. ca și cu Vasile Stan, inspector șef al Inspectoratului județean de învățămînt Vrancea, am aflat că, pentru anul școlar 1973-1974, se preconizează unele măsuri care să ducă la îmbunătățirea activității liceului cu pro-

Dispută pentru balon între jucătorii Liceului de fotbal București și cei ai Sportului studențesc
Foto: D. NEAGU

FOCȘANI

gram de educație fizică. Iată unele dintre acestea: crearea unor colective de îndrumare și control care să depisteze și să dirijeze elementele talentate de la școlile din municipiu și județ spre liceul „Alex. I. Cuza”; schimbarea orelor de curs care se vor desfășura dimineața nu ca pînă acum, ceea ce ar da posibilitatea elevilor să îmbine corespunzător timpul afectat învățării cu cel dedicat activității fotbalistice; crearea unui internat și acordarea de burse acelor elevi proveniți din alte localități; desfășurarea activității fotbalistice începînd din clasa a V-a și nu din a IX-a ca în prezent, fiind bine știut că procedeele tehnice se deprind mai ușor la o vîrstă timpurie; găsirea unor posibilități ca liceul cu program de educație fizică să devină unitate indepen-

dentă; se va cere acordul federației pentru ca una din echipe să poată participa în campionatul republican de juniori; conjugarea atenției organelor locale pentru dezvoltarea continuă a activității fotbalistice din școală.

În cei trei ani, prof. T. Passan, pe lângă orele practice, a avut și cîteva inițiative laudabile, cu de pildă: înscrierea elevilor la cursuri de arbitri (cei mai capabili au condus jocuri în campionatul municipal de copii); editarea unui buletin informativ al secției de fotbal care cuprinde rezultate, formații, jucători remarcați, frunțiși la învățătură etc.

Constatănd toate acestea, este firesc să-l credem pe priceputul profesor T. Passan care are convingerea că, pe lângă fundașul Romeo Tarachiu, deja luat în evidență de antrenorul federal C. Ardeleanu, mijlocașii Sorin Golanu, Nicușor Nanu, Dumitru Popa ca și atacantul Viorel Necula sînt cei mai talentați.

Gheorghe NERTEA

PRIMA PROMOȚIE — ÎN CIRCUITUL PERFORMANȚEI

La Bacău funcționează, din vara anului 1968, ca unitate școlară independentă, un liceu cu profil de fotbal. Cînd și-a început activitatea, în urmă cu mai bine de patru ani, liceul avea, pe atunci, numai două clase specializate, a V-a și a IX-a, o bază materială insuficientă și foarte multe greutăți, inerente oricărui început. Astăzi el are un ciclu complet de opt clase, peste 200 de copii între 11 și 19 ani, organizați în procesul de instruire și pentru competiții, după principiul vîrstelor fizologice și al valorii o încadrare realizată cu ajutorul a șase profesori de educație fizică — antrenori de fotbal: Ion Rus, Const. Anghelache, Sorin Avraam, M. Mihail, N. Funduc și G. Iermeziu. Aceștea ar fi, să spunem, cîteva din datele menite să ne introducă doar în prezentarea subiectului. Nicidecum însă să ne ofere imaginea unei instituții școlare, cuprinse în rețeaua fotbalului organizat, la capătul unei perioade cuprinzătoare de existență. Intenționînd, totuși, a face acest lucru ne propunem, mai ales, a da cîvîntul directorului Liceului de fotbal din Bacău, prof. Ion Rus: — La finele anului școlar

precedent am încheiat o așa-zisă etapă de încheiere organizatorică. În prezent, întreg efectivul școlii este cuprins într-o formă sau alta competițională, fapt care ne permite o amplă și neîntreruptă confruntare a posibilităților individuale ale fiecăruia cu cerințele performanței în perspectivă. În aceste condiții, de acum înainte va trebui să vorbim și de rezultatele străduințelor noastre, de producția noastră fotbalistică.

Sincer vorbind, aici am și vrut să ajungem. Acesta a fost, de altfel, unul dintre principalele obiective ale viziei noastre la Liceul de fotbal din Bacău. Dar mai înainte de a primi un răspuns concret în această privință ne-a interesat să cunoaștem și o serie de alte aspecte ale activității didactice-sportive, desfășurate în cadrul școlii, aspecte pe care noi le-am considerat nemijlocit legate de finalitatea muncii cu cei ce reprezintă astăzi schimbul de mine al fotbalului nostru.

Așa am aflat, de pildă, modul în care se manifestă prezența elevilor pe plan competițional. Cei mai buni — adică

„crema”, cum s-ar zice — selecționați indiferent de vîrstă, alcătuiesc prima formație de juniori, care la ora actuală conduce detașat în prima serie a campionatului republican. O a doua echipă, tot de juniori, activează în campionatul județean, este lidera clasamentului și are șanse apreciabile să încheie întrecerea pe primul loc. Alte două grupe de elevi, considerate în ordinea valorii, participă sub culorile divizionarelor Știința și Letea, în campionatul republican, avînd o comportare meritorie. În sfîrșit, un număr însemnat de elevi evoluează în competiții organizate, la nivel municipal, cu juniori ai echipelor Fulgerul și Partizanul sau — cum este cazul celor ce au depășit vîrsta junioratului — chiar în rîndurile formațiilor de seniori ale acestor asociații. La rîndul lor și copiii — elevi ai claselor mici — sînt angajați, fie în campionatul de minifotbal al orașului Bacău (claselor V și VI), fie în cel al școlilor generale (claselor VII și VIII). În ansamblu privită, prezența Liceului de fotbal pe plan competițional

reprezintă o activitate diferențiată, după valoare și vîrstă, bine dirijată, în care sînt cuprinși elevi cu aptitudinal și pasiune pentru fotbal, selecționați nu numai de pe raza județului Bacău, ci chiar din întreaga țară.

La reușita unei asemenea bogate activități, de sfîrșit de săptămîină, contribuie indiscutabil și programul de instruire (șase ore pentru clasele V—VIII și opt ore pentru clasele IX—XII), bine racordat la planul de învățămînt școlar, ca și baza materială proprie, cuprinzînd un teren gazonat cu două vestiare, o sală de sport și un internat cu 200 de locuri.

Și acum cîteva cuvinte despre unele „probleme”, de a căror rezolvare depinde mai bună valorificare în viitor a potențialului biologic și didactic al școlii. Mai întâi trebuie spus că Liceul de fotbal din Bacău nu are un sediu al său, fiind tolerat în localul unei școli generale! În al doilea rînd, se impune îmbunătățirea încadrării, actualamente asigurată cu cadre, în majoritatea lor, detașate sau suplinitori. Pentru rezolvarea unei astfel de situații este necesar a fi prevăzute în statul de organizare patru cadre întregi, repartizate apoi unor profesori-antrenori, cu stabilitate în muncă și în dorința de a lucra pentru perspectivă. În al treilea rînd, este recomandat a fi mărit numărul orelor de pregătire, prevăzute în programa școlară pentru elevii claselor mici (de la șase la zece ore), ținînd seama de vîrsta optimă formării deprinderilor motrice de bază. O a patra problemă, care nu poate fi trecută cu vederea, se referă la reducerea numărului de elevi pentru o clasă, de la 30 la 20. S-ar realiza astfel și o selecție mai riguroasă, iar instruirea ar avea de cîștigat, fiind încredințată unui singur profesor. Legat de aceasta idee ni se pare deosebit de interesantă și sugestia ca F.R.E. să acorde un număr de 40 de burse pentru copii cei mai talentați și 40 de semiburse pentru cei de perspectivă, toți aceștia urmînd a fi cuprinși, în regim de internat, ceea ce ar permite o mai fructuoasă împlinire a muncii de instruire, cu cea de învățămînt și de educație.

BACĂU

Clubului și Olaru, component al Științei Bacău. Aceasta ar fi, să zicem, o primă promoție care li urmează un pluton masiv de candidați la afirmare, avînd în frunte două dintre speranțele loului republican de juniori: Pavel Panait și Viorel Popa — ambii foarte buni la învățătură, ca de altfel și cei mai mulți dintre cei care joacă și fotbal bine.

Mihai IONESCU

DIVIZIA A ETAPA A 23-a SI PERSPECTIVELE SALE

● ASALTUL „CODASILOR” ÎNTR-O NOUĂ FAZĂ ● MECIURILE ZILEI LA PETROȘANI ȘI BUCUREȘTI ● TREI DERBYURI LOCALE, LA CLUJ ȘI ÎN CAPITALĂ ● CINE CU CINE MAI ARE DE JUCAT

Am lăsat campionatul după o etapă relativ calmă, în care gazdele și-au tăiat partea leului, dar în două cazuri au cedat punctele oaspetelor. Performerul — vi le amintiți? — au fost Dinamo la Brașov și Sport Club Bacău la București.

NE REINTILNIM cu el în condițiile unui clasament cu o configurație — stabilită la 28 aprilie — care face pasionanță orice etapă de-acum înainte. Cele 16 echipe sînt despărțite de diferențe minime și, în asemenea condiții, oricînd sînt posibile schimbări spectaculoase de poziții. Asemenea modificări anunță etapa de la 13 mai, cînd sînt programate cîteva partide susceptibile de rezultate care să răstoarne ierarhia actuală, mai ales în cele două sectoare fierbinți în care se desfășoară o luptă palpitantă, urmărită cu maximum de interes de iubitorii fotbalului.

PRINCIPALA CARACTERISTICĂ a acestei etape o constituie faptul că șapte din echipele situate în partea a doua a clasamentului înfruntă duminică adversare clasate în sectorul superior al tabelului de clasificare, iar patru dintre ele joacă chiar pe teren propriu: Sp. studentesc cu Steaua, A.S.A. cu C.S.M., U.T.A. cu Sport Club (la Bacău), F. C. Constanța cu Petrolul, „U” Cluj cu C.F.R., Rapid cu Dinamo și St. roșu cu F. C. Argeș (la Pitești). Ceea ce înseamnă că orice „defecțiune” a formațiilor fruntașe, speculată de echipele aflate în luptă disperată pentru îndepărtarea de zona periculoasă a locurilor 15-16 (deținute în prezent de A.S.A. și Sp. studentesc) ar putea influența configurația clasamentului în cele două sectoare.

BATALIA PENTRU PRIMUL LOC va cunoaște duminică o nouă fază, importantă, dar nu decisivă. Liderul, „U” Craiova, joacă la Petroșani, în timp ce Dinamo își dispută partida acasă, ca și C.F.R., F. C. Argeș și Steaua. Evident, sarcina craiovenilor nu-i deloc ușoară, dar nici a urmăritorilor lor nu-i mai puțin grea, deoarece întîlnesc adversari aflați în zona „lanternei roșii” și luptă cu forțe sporite pentru a se îndepărta de ea. În orice caz, rezultatele — oricare vor fi ele — vor avea o importanță temporară pentru că fiecare din pretenșii la primul loc și la următoarele două (care aduc calificarea pentru una din cupele europene) mai au destule partide dificile de susținut după etapa de duminică, cum rezultă din tabelul de mai jos:

„U” CRAIOVA cu: Sp. stud. (a), Steaua (d), St. roșu (a), Petrolul (d), C.S.M. (a), U.T.A. (d) și C.F.R. (a).

DINAMO cu: A.S.A. (a), C.S.M. (d), C.F.R. (a), Steaua (a), „U” Cluj (d), Sport Club (a) și F. C. Constanța (d).

C.F.R. cu: U.T.A. (d), St. roșu (a), Dinamo (d), Sport Club (a), F. C. Argeș (d), Sp. stud. (a) și „U” Craiova (d).

F. C. ARGEȘ cu: Sport Club (d), Sp. stud. (d), Steaua (a), Jiul (d), C.F.R. (a), Rapid (d) și C.S.M. (a).

STEAUĂ cu: „U” Cluj (d), „U” Craiova (a), F. C. Argeș (d), Dinamo (a), U.T.A. (a), Petrolul (d) și St. roșu (a).

Cum se vede, „U”, Dinamo și Steaua au avantajul unui program mai bun: patru jocuri acasă și trei în deplasare; în schimb, C.F.R. și F. C. Argeș au de disputat trei meciuri acasă, ceea ce ar putea reduce numărul candidaților la primul loc la numai trei.

MULT MAI PASIONANTE se anunță partidele care privesc zona retrogradării. Nu este exclus ca, duminică seară, în cazul unor rezultate normale, să vedem pe ultimul loc pe U.T.A., singura din cele „amenințate” care joacă în deplasare în această etapă. Celelalte, e drept, întîlnesc adversari considerați valoroși, dar — cum se întîmplă des în acest campionat — pe teren diferentiale se șterg și iau naștere bătălii de egal la egal, în ciuda locurilor care despart pe combatanți. În orice caz, în acest sector lupta va continua în aceeași notă palpitantă, pentru că etapele viitoare cuprind jocuri cel puțin la fel de importante ca cele de duminică:

F. C. CONSTANȚA cu: Rapid (d), „U” Cluj (a), Sp. stud. (a).

U.T.A. (d), Jiul (a), C.S.M. (d) și Dinamo (a).

U.T.A. cu: C.F.R. (a), Petrolul (a), A.S.A. (d), F. C. Constanța (a), Steaua (d), „U” Craiova (a) și „U” Cluj (d).

A.S.A. cu: Dinamo (d), Sport Club (a), U.T.A. (a), St. roșu (d), Rapid (a), Jiul (d) și Petrolul (a).

SP. STUDENTESC cu: „U” Craiova (d), F. C. Argeș (a), F. C. Constanța (d), Rapid (a), Petrolul (a), C.F.R. (d) și Jiul (a).

Condițiile de program sînt aceleași pentru toate: patru meciuri acasă și trei în deplasare. Important va fi să cîștige punctele acasă, dar mai ales să „ciupească” din cele puse în joc în deplasare și în primul rînd pe cele din partidele cu adversari din zona retrogradării.

ÎN ÎNCHEIEREA acestei prezentări a etapei de duminică și a perspectivelor sale să subliniem că un alt cap de afiș îl oferă cele trei derbyuri locale: unul la Cluj și două la București, dintre care iese în evidență al 46-lea meci Dinamo — Rapid (18 victorii dinamoviste, 20 rapidiste și 7 rezultate de egalitate). Este a doua caracteristică a etapei a XXIII-a.

Petre GAȚU

ETAPA VIITOARE

F.C. Constanța — Petrolul (1-0), Dinamo — Rapid (0-0), „U” Cluj — C.F.R. (1-2), Jiul — „U” Craiova (1-4), Sport Club — U.T.A. (1-4), A.S.A. — C.S.M. (0-2), Sp. studentesc — Steaua (1-4), F.C. Argeș — St. roșu (1-3). În paranteze, rezultatele din toamnă.

CLASAMENT GENERAL...

1. „U” Craiova	22	11	7	4	35-26	29
2. Dinamo	22	12	4	6	34-23	28
3. C.F.R.	22	9	9	4	25-17	27
4. F.C. Argeș	22	11	4	7	34-19	26
5. Steaua	22	9	7	6	30-18	25
6. Sport Club	22	9	6	7	24-27	24
7. Jiul	22	9	4	9	30-30	22
8. Petrolul	22	8	6	8	17-22	22
9. C.S.M.	22	6	9	7	25-28	21
10. St. roșu	22	7	6	9	28-17	20
11. Rapid	22	5	9	8	21-19	19
12. „U” Cluj	22	7	5	10	19-33	19
13. F.C. C-ta	22	6	6	10	20-27	18
14. U.T.A.	22	5	8	9	21-31	18
15. A.S.A.	22	8	1	13	26-36	17
16. Sp. stud.	22	4	9	9	23-37	17

...ȘI INTERBUCUREȘTEAN

1. Steaua	4	1	2	1	6-4	4
2. Sp. studentesc	4	1	2	1	8-4	4
3. Rapid	4	0	4	0	2-4	4
4. Dinamo	4	1	2	1	5-7	4

PRIM PLAN

C. OLTEANU

Costică Olteanu, stoperul Argeșului, este unul din jucătorii care a promis foarte mult. El a fost mereu la un pas de „holul echipei naționale”, dar, dintr-un motiv sau altul, această intrare nu s-a produs, în ciuda unor calități fizice și de temperament remarcabile.

Într-un fel, Costică Olteanu a urmat evoluția de credit a partenerului său Vlad, deși pe cu totul alte date.

Cei doi piteșteni au, din păcate, un moment de istoric comun. Amîndoi au fost prezenți în faimosul meci al „olimpicilor” cu Danemarca, la București. În ziua aceea, mecanismul dereglat al întregii echipe și-a pus amprenta și pe întrea-

ÎN CAMPIONATUL EUROPEAN DE TINERET O VICTORIE PREȚIOASĂ, ÎNSĂ UN JOC MEDIOCRU

Duminică dimineața pe o căldură de parcă ne aflăm... în luna lui Cuptor, 6.000 de spectatori s-au încumetat să facă drumul pînă la stadionul „23 August” (pentru că un stadion cu o poziție mai centrală n-a putut fi obținut de federație !?), să asiste la meciul dintre formațiile de tineret ale României și Albaniei, din cadrul Campionatului european rezervat selecționatei sub 23 de ani. După 90 de minute de joc, am consemnat victoria fotbalistilor noștri, prin golurile marcate de Dumitriu IV și Moldovan, respectiv, Calucci. Este o victorie prețioasă, datorită căreia reprezentativa României trece pe primul loc în grupă, luînd, astfel, o opțiune serioasă pentru cîștigarea seriei și calificarea în sferturile de finală. Acest obiectiv, bineînțeles, va putea fi realizat cu condiția ca în meciul cu R.D. Germană (26 mai a.c., la Pitești) cedeții noștri să cîștige. Spunem cu condiția, pentru că există unele rezerve create de maniera în care a evoluat, duminică echipa antrenată de C. Drăgușin și Em. Jenel, evoluție ce a nemulțumit.

După un început promițător crezîndu-se învingători odată cu golul lui Dumitriu, fotbalistii noștri au început să joace cum a crezut fiecare de cuviință.

Ajuns — după acest salt spectaculos — într-o poziție foarte bună, Mateescu (Iricou, alb) va rata una din rarele ocazii de gol ale echipei noastre
Foto: S. BAKCSI

ga evoluție de mai tîrziu a perechii Olteanu — Vlad.

În ultimul timp, Olteanu a fost accidentat. De altfel, accidentările sînt destul de frecvente în cazul lui. Vă aduceți aminte, desigur, de momentul decisiv al părăsirii terenului, de către Olteanu, la Madrid, în jocul cu Real. Poate că atunci, el și, implicit, F.C. Argeș, au pierdut o ocazie unică în cariera lor sportivă.

Se pune, totuși, întrebarea: de ce abundă accidentările la un atlet atît de bine construit, la un atlet cu o fibră de inviziat? Cei mai mulți susțin că această fibră de bună calitate cedează din cînd în cînd, datorită carentelor pe care Costică Olteanu le are la capitolul de altă ori subapreciat al antrenamentului invizibil.

Astăzi, Olteanu încearcă o nouă refacere. În această campanie el are un handicap și un avantaj: prezența lui Barbu în lotul echipei piteștene. „Bătrînul” Barbu, cel care a rămas în mintea tuturor după acel 0-0 cu Anglia, la București, este, într-adevăr, un fel de stăchetă pentru Costică Olteanu. Această stăchetă nu va

ROMANIA — ALBANIA 2-1 (1-0)

AU MARCAT: Dumitriu IV (min. 4), Moldovan (min. 57, din 11 m) și Calucci (min. 60).
STADIONUL „23 August”; teren bun; timp foarte cald; spectatori aproximativ 6.000.
ROMANIA: CAVAI — Anghelini, SĂTMĂREANU II, G. Sandu, MATESCU — DUMITRIU IV, Mănescu (min. 74: Vișan), Moldovan — Lucaci (min. 68: Anghel), D. Georgescu, Petrescu.
ALBANIA: AHMEDANI — L. Ciurl, GIONI, Vasso, Husni — Allai, HODJA — Buiku, Afizli, ZERRI, CALUCCI. ARBITRU: N. Zlatanos, asistat la linie de A. Stîrlas și P. Ghiarelis (toți din Grecia).

Știm, căldura neașteptată a influențat vizibil randamentul celor ce au pîșit pe gazon, dar să nu omitem faptul că ambele formații au beneficiat de aceeași condiții și că la capitolul pregătire fizică, vivacitate, dirzenie, jucătorii noștri au fost depășiți de adversari. Dar fotbalistii români nu s-au detașat nici în ceea ce privește organizarea jocului, la capitolul tehnic-tactic, unde fotbalul nostru are un real avantaj față de cel albanez. Selecționata noastră a cîștigat în

mod norocos. De ce spunem acest lucru? Iată: 1. pentru că golul lui Dumitriu IV (min. 4) s-a datorat unui șut formidabil, dar care se „prinde” rar într-un meci. El a fost rodul uneia din puținele faze izbutite, o minge pornită de la Petrescu a ajuns la Lucaci, al cărui șut puternic a fost respins de un apărător pînă la Dumitriu, care de la 20 m, din mișcare, a șutat fulgerător, la vîncu. Balonul a atins mîinile portarului a „mușcat” bara transversală și a intrat în plasă; 2. golul doi a fost înscris din 11 m. La o minge trimisă în adîncime, Petrescu a alergat după ea (dar șanse reale de gol nu prea erau), Gioni l-a faultat în careu și Moldovan a transformat lovitură de pedepă. Amintind că în min. 6, la minge expediată din lovitură liberă de Moldovan, și în min. 36, la șutul lui Mănescu, portarul Ahmedani a avut două intervenții excelente, epuizăm ocaziile de gol și fazele mai reușite ale echipei noastre; 3. formația oaspete n-a fost cu nimic inferioară adversarilor, ba, în anumite momente, a avut chiar un plus de superioritate, pe care o putea concretiza în min. 44 și 81, cînd șuturile lui Calucci au trecut milimetric pe lîngă bară. Apoi, în min. 66 doar Cavai s-a împotrivit golului egalizator (în min. 60 Calucci redusese scorul înscirînd cu capul în urma unei centrări care a pus pe picior greșit toată apărarea inclusiv (Cavai), cu prețul unui blocaj plin de primejdii, la picioarele lui Zerrî, scăpat singur pe contraatac.

Lipsa de sincronizare, modul haotic de a acționa lăsau impresia că jucătorii noștri se cunoșcuseră abia înainte acestui meci. Dar lotul de tineret a avut condiții excelente de pregătire, susținînd în acest sezon meciuri de verificare, printre care cu Metalul și Progresul București și alte două partide internaționale, cu selecționatele similare ale Israelului (la Tirgoviste) și U.R.S.S. (la Odesa). Lucaci deține o formă bună, doar egoismul îl îndeamnă la un joc individual, cu dantelării inutile, ca de altfel și Moldovan, excesiv în conducerea mingii. Mănescu a fost lent, dispărînd din joc după pauză datorită precarei pregătiri fizice, Dudu Georgescu a fost complet șters (și a jucat tot meciul, în timp ce unul din golgeterii Diviziei A — Roznai — a stat tot timpul pe banca rezervelor ?), Petrescu, modest, Anghelini mereu depășit de Calucci, datorită defectuosului plasament. Cu greu putem face evidențieri (Cavai, Dumitriu și, parțial Sătmăreanu II și Mateescu). Cît privește ideea de joc, dacă a existat, ea n-a putut fi sesizată de cei aflați în tribună.

Să sperăm că jucătorii și conducerea tehnică a echipei vor trage concluziile de rigoare după această partidă și că meciul cu R. D. Germană va fi pregătît așa cum trebuie, mai ales că sînt șanse de calificare și că din această formație mulți jucători aspiră la un loc în prima reprezentativă.

Constantin ALEXE

MECIURILE DISPUTATE PÎNĂ ACUM:

Albania — România 1-1 ((0-1)

Albania — R. D. Germană 1-0 (0-0)

România — Albania 2-1 (1-0)

CLASAMENT

1. ROMANIA	2	1	0	3-2	3
2. Albania	3	1	1	3-3	3
3. R.D. Germană	1	0	1	0-1	0

AU MAI RAMAS DE JUCAT:

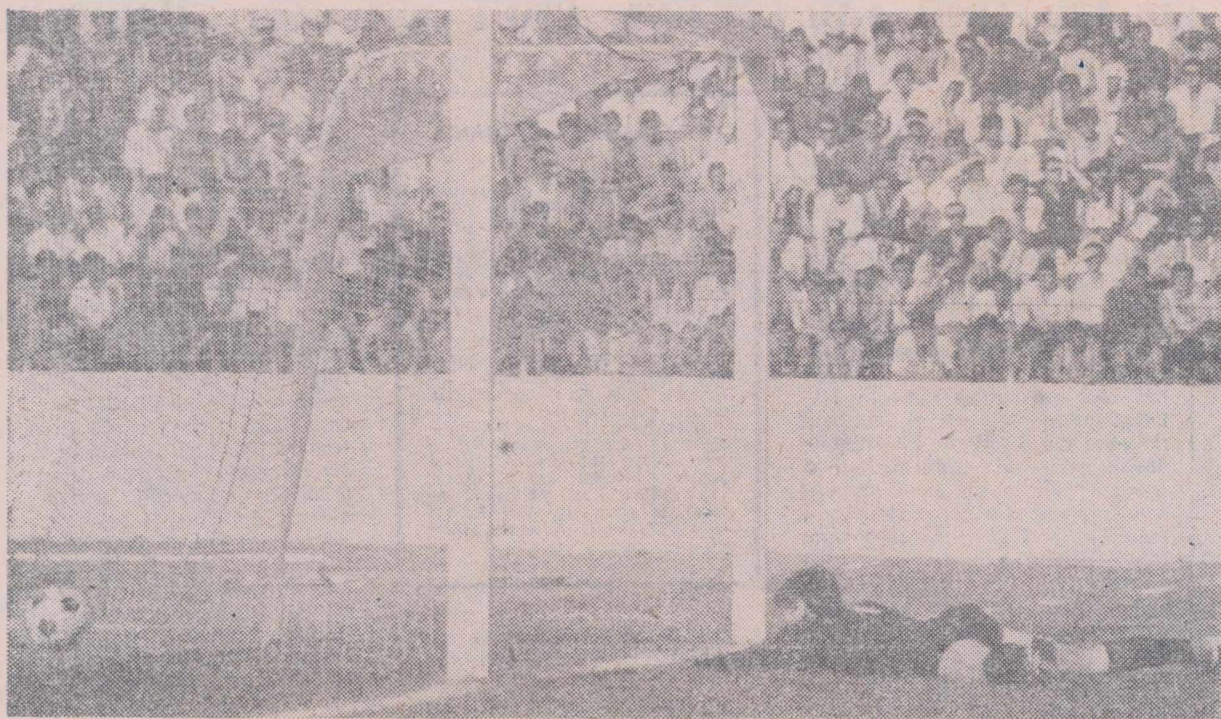
- ROMANIA — R. D. GERMANĂ (Pitești — 26 mai)
- R. D. GERMANĂ — ROMANIA (25 septembrie)
- R. D. GERMANĂ — ALBANIA (3 noiembrie)

Ionescu la limita carcului de 16 m. E momentul, poate, ca el să depună o candidatură serioasă. Dar pentru asta e nevoie de cîteva referințe speciale. Le așteptăm...

Ioan CHIRILA

„TRICOLORII” AU RELUAT CURSA CALIFICĂRII PENTRU „MÜNCHEN '74”

1-0

Din lovitură liberă de la 18 metri, Dumitru a trimis mingea în plasă. Plonjonul lui Rama a fost tardiv. Echipa României a luat conducerea!

2-0

Troi a trimis balonul cu capul spre poartă. Dumitrache grăbește mingea în plasă și mărește avantajul „Tricolorilor”!

CELE MAI IMPORTANTE MOMENTE ALE PARTIDEI

O căldură toridă, copleșitoare „învaluit” stadionul central „Kemal Stafa” din Tirana. Aerul este umed, greu de respirat. Tribunele înțesate, sînt însă, fierbinți nu numai la propriu, ci și la figurat. Suporterii echipei naționale albaneze, după ce au primit de trei ori la rînd vestea înfrîngerii echipei lor în meciurile susținute în deplasare la Helsinki, București și la Magdeburg, așteaptă acum (cu nerăbdare și frează) începutul acestei partide, al mult așteptatei prime partide pe teren propriu pe care popularul căpitan de echipă Pano și coechipierii săi o susțin împotriva României, formație aureolată cert de prezența sa în ultimul turneu final al C.M.

În urale, echipele intră pe teren. Dinu și Pano schimbă fanioanele, arbitrul iugoslav Marjan Raus (care funcționează la linie la celebrul meci România — Cehoslovacia, 2-1, de la București) fluieră, cu o înțiriere de 10 minute față de ora anunțată, începînd jocul.

Primul atac mai periculos este al echipei române. În min. 2, Troi centrează la Dumitrache, acesta reia dintr-o bucată, Rama pare învins, dar... balonul se strecoară pe lângă stîlpul porții. Riposta gazdelor nu se lasă mult așteptată. Un corner, apoi un șut al lui Bizi, care greșește însă

ținta, ne dau o primă imagine asupra ambițiilor partenerilor de întrecere. Atacul român creează apoi o nouă fază reușită (min. 7), încheiată cu un șut al lui Iordănescu, din marginea căreului, dar mingea trece pe lângă bară, aproape prin același loc ca în acțiunea anterioară a lui Dumitrache. Gazdele joacă rapid, căldura îi deranjează mai puțin pe elevii lui Alla. În min. 11, Pano are o bună ocazie dar șutează defectuos, pe deasupra porții.

Un minut mai târziu, Dinu îl lansează pe Iordănescu, care e faultat la 18 metri. Dumitru execută lovitură liberă, fără efect, dar arbitrul dictează repetarea, pentru că mijlocușul nostru nu așteptase fluierul său. De data aceasta, DUMITRU schimbă colțul pe care-l alesese prima dată, trimițînd în dreapta portarului. Mingea s-a strecurat prin zid și plonjonul lui Rama, tardiv, a rămas o simplă formă: 1-0 pentru România.

Fotbaliștii albanezi continuă să atace, mai obțin un corner pentru ca în min. 22 să creeze mari emoții la poarta României: de la numai 6 metri, Ragami — parcă speriat de ieșirea fermă a lui Răducanu — desi complet liber, ridică mingea peste poartă! Jocul echipei române la mijlocul terenului este din ce în ce

mai bun. Dumitru și Rada Nunweiler sînt mereu susținuți de Dinu care — simțînd forma bună a lui Antonescu — își permite să iasă des la susținerea celor din linie din fața sa. La rîndul său, Iordănescu, vine mereu în linia de mijloc pentru cu de aici să se lanseze în acțiuni de atac.

În min. 25, Dinu stopează un atac al lui Bizi și trimite o pasă lungă, pe aripa stîngă, lui Marcu. Acesta face o cursă scurtă, centrează, Troi intervine la balon o dată cu portarul advers și reușește să împingă mingea, cu baltă și cu o tracție ciudată, spre poartă. Ar fi fost, probabil gol încă de la această întreprindere intervenție cu capul a extremului drept al „tricolorilor”, dar DUMITRACHE, care a urmărit atent faza, venit din urmă, a împins, pentru mai multă siguranță, balonul în poartă: 2-0! Acțiunile de atac ale reprezentativelor române sînt acum tot mai consistente. Albanezii încep să nu mai aibă răbdare în pregătirea acțiunilor lor, se precipită în fazele de finalizare sau trimit mingi înalte care-l caută pe Pano, dar Dinu și mai ales Antonescu (care l-a avut în grijă pe căpitanul echipei albaneze) fac un bun joc de interceptie, mai ales la cap. Cu toate acestea, în min. 35 Deleanu trebuie

să intervină în ultima instanță pentru a salva la un atac al lui Braho. Patru minute mai târziu, Ragami execută o lovitură liberă de la aproximativ 20 de metri de poarta noastră. Bizi sare bine și reia cu capul dar mingea ocolește ținta. În finalul acestei prime părți, atacă mai mult gazdele, dar jucătorii noștri, evident răpuși de căldură, fac o economie de efort care facilitează ofensiva adversă. Mai înregistrăm o fază dificilă la poarta noastră (la cornerul din min. 44) după care vine, în fine, o acut necesară odihnă, în răcoarea vestiarelor, odihna care durează peste 15 minute.

După pauză, chiar în min. 46, tîrnărul Braho (debutant în echipa albaneză, după ce jucase anterior la tineret) are ocazia să reducă scorul: după ce-l depășește pe Deleanu și Dinu, el șutează afară. Gazdele atacă insistent, obțin cîteva lovituri de colț, dar apărarea echipei României funcționează bine, mai ales că Sătmăreanu joacă foarte atent, disciplinat tactic, iar Dinu renunță, în această perioadă, la intercalări în atac. Jocul lui Troi, mai șters în prima repriză, capătă acum un plus de culoare. În min. 55 el centrează, Dumitrache reia din Muhodini (care-l înlocuise încă din prima repriză pe Rama) reține balonul. Troi continuă să creeze probleme apărării adverse (destul de nesigură, în general). În min. 57 el face o frumoasă cursă individuală pe centrul terenului, trece cu fente abile de trei apărători și în momentul cînd se pregătește să șuteze, este faultat de Ibershimi. Fără ezitare, arbitrul Raus indică punctul de la 11 metri. Cu o siguranță de executant versat al penalurilor, DUMITRACHE șutează în dreapta portarului, la semiînălțime: 3-0. Din acest moment, orice dubiu asupra învingătorului se risipise. Echipa noastră are o nouă ocazie (Marcu se bîlbîie la cîteva metri de poartă, în min. 67), după ce mai înainte Răducanu reținuse un șut puternic al lui Ragami. O combinație scurtă Iordănescu — TARALUNGA (min. 75), îl pune pe ultimul în situația de a majora scorul, profitînd de ieșirea lui Muhodini, derutat de rapiditatea fazei și de devierea mingii de către un coechipier al său, la pasa lui Iordănescu. Ultimul sfert de oră decurge în nota de netă dominare a echipei române. În min. 80, Troi șutează la poartă de la 6 metri (deși Dumitrache era liber, lîngă el) dar nu obține decît un corner. Peste 5 minute, același Troi centrează, Dumitrache plonjează în stilul care l-a făcut renumit, dar îi lipsesc doar cîteva centimetri pentru a înscrie un gol care ar fi fost de mare spectacol. După numai un minut, Iordănescu scapă singur spre poartă, se complică vrînd să marcheze el, deși din nou Dumitrache se afla în excelentă poziție de a fructifica o eventuală pasă. Golul de onoare al gazdelor cade în min. 87 cînd Bizi (dintr-o poziție discutabilă de ofsaid) șutează puternic, cu stîngul, sus, în dreapta lui Răducanu. În minutul următor, din nou ocazie mare la poartă albaneză: Troi centrează, Dumitrache lasă mingea „să curgă” la Nunweiler care venea lansat, dar șutul, puternic, dintr-o bucată, al acestuia trece peste bară. În ultimul minut, două cornere la poarta României.

Cu fețele adînc marcate de efort, dar fericiți de această victorie la un scor peste așteptări, la centrul terenului, echipa României și antrenorul Valentin Stănescu, zîmbesc fericiți.

COMPORT

Trecînd la unul din obisnuitele cîpitole ale comentariilor noastre asupra meciurilor internaționale, cel privitor la felul cum a jucat fiecare dintre componenții echipei în parte, trebuie să facem, din capul locului precizarea că tîlnărilor li se cuvine laude pentru puterea de luptă arătată, pentru dragostea cu care a jucat pentru culorile țării, pentru eforturile pe care le-au depus în cele 90 de minute ale meciului de la Tirana, unde au avut de înfruntat nu numai un partener de întrecere ambițios, ci și condițiile unui teren ce prezenta multe dificultăți și al unei temperaturi neobișnuit de ridicate.

De aceea, chiar dacă în ansamblu jocul echipei noastre nu s-a ridicat la un nivel tehnic deosebit (de fapt în asemenea meciuri se joacă în primul rînd pentru punctele puse în joc, nu pentru demonstrație...) notele individuale, care rezultă din notele individuale, este destul de ridicată. Și am considerat că este bine să fie așa ca o răsplătă pentru efortul colectiv al jucătorilor, pentru marea lor risipă de energie din teren.

RĂDUCANU. N-a fost prea mult solicitat în acest meci, în care nu l-a sustras pe spațiul porții decît patru șuturi. A avut însă cîteva intervenții de efect la cornere sau la alte mingi înalte care i-au trecut prin fața porții. Deține o formă în general bună, dar rămîne un adevărat fapt că domină nu prea a avut de lucru. **NOTA 7.**

SĂTMĂREANU. A făcut o partidă foarte bună, mai ales prin disciplină tactică. A jucat foarte atent, a atacat hotărît, a avut mereu la dispoziție baloanele pe care le scoate la fi trimise utilizabil partenerilor. A conlucrat bine cu coechipierii săi din defensivă, iar la atac a participat exact în măsura cerută. **NOTA 9.**

ASPECTE... CONFIDENȚE... ASPECTE... CONFIDENȚE...

Meciul de la Tirana a fost urmărit de antrenorul Georg Buschner, ca și de un operator al televiziunii din R.D. Germană. Imediat după joc, i-am cerut lui Buschner cîteva impresii. Iată ce ne-a declarat: „Românii au avut de partea lor, în mod net, avantajul unei tehnici individuale superioare. În plus, jocul foarte bine orientat tactic al lui Iordănescu, Nunweiler și Dumitru a contribuit la superioritatea formației noastre asupra celei locale. Dacă echipa română este sau nu în progres ca joc de ansamblu mi-ar fi greu să mă pronunț, dat fiind faptul că replica albanezilor a fost foarte slabă. De altfel, pe elevii lui Muslim Alla nu i-am văzut încă jucînd așa de confuz. La Magdeburg, contra noastră, replica lor a fost — surprinzător — mult mai bună decît cea dată aici, pe teren propriu, românilor. Cel mai slab compartiment albanez, apărarea. La echipa României, atacul a fost mai bun decît la Kiev. Se pare că echipa dv. și-a gradat bine pregătirile pentru a atinge un nivel înalt la 27 mai”.

După joc, în sala de recepție a elegantului hotel „Dajti”, federația albaneză a oferit un banchet în cinstea delegației noastre. Cu acest prilej, au rostit scurte cuvîntări tov. Emil Ghibu, secretar al C.N.E.F.S., conducătorul delegației române și Manol Bozagiu, președintele federației albaneze de fotbal. Ambii vorbitori au relevat, între altele, deplina sportivitate în

care s-a desfășurat întîlnirea, ea și arbitrajul corect și competent pe care l-a prestat brigada iugoslavă condusă de Marjan Raus.

În amintirea acestui meci și ca semn al bunelor legături prietenești dintre cele două federații, tov. Emil Ghibu a oferit gazdelor o cupă din partea F.R.F. iar tov. Manol Bozagiu a înmînat conducătorului delegației noastre o frumoasă lucrare de artizanat popular, specific albaneză.

Partida a fost urmărită și de un lot de tineri fotbaliști chinezi (aflat la Tirana pentru un turneu), o selecționată școlară din Pekin. Elevii-fotbaliști chinezi au ținut să se fotografieze cu jucătorii noștri și au făcut cu ei schimb de însemne.

În ziua sosirii la Tirana, 4 mai, Iordănescu a împlinit 23 de ani. Colegii l-au felicitat, Puiu a promis un gol.

Nemarcîndu-l la Tirana, trebuie să înțelegem că promisiunea lui s-a referit la meciul cu R.D.G. ?...

fost total infirmat, corabia condusă de el depășind cu succes toată furtuna.

Ziaristii, comentarii de radio și televiziune din România, prezenți la meci, au fost foarte bine primiți la Tirana. Ei mulțumesc organizatorilor pentru atenția ce li s-a acordat și eforturile făcute pentru a li se asigura bune condiții de lucru.

În min. 87 al meciului, echipa Albaniei a marcat primul său gol din aceste preliminare. „A fost mult pînă am spart gheața — spunea Pano. Cu Finlanda vom marca două, iar cu R.D.G. trei!” Răducanu care asculta discuția, i-a urât succes...

Prima felicitare din țară, după victorie, a sosit lotului nostru cu... avionul IL 18 al „Tarom”, venit luni dimineață pentru a ne readuce în București.

Felicitarea era semnată de Bogdan Caragea, comandantul detașamentului de pionieri din clasa a VI-a B a Școlii generale nr. 89 din Capitală. Cum a ajuns această felicitare, atît de rapid, în mîinile lui Cornel Dinu, căpitanul echipei? Simplu: micuțul Bogdan este fiul... comandantului navei, experimentatul pilot Ioan Caragea!

3-0

Printr-o execuție

B BUNE AUSPICII: VICTORIE LA SCOR (4-1), CU ALBANIA, LA TIRANA

deznodământul, impingind mingea

ALBANIA — ROMÂNIA 1 — 4 (0 — 2)

Stadionul „Kamal Stafa” din Tirana; teren tare, cu denivelări; timp foarte calduros; spectatori peste 20 000.

Au marcat: DUMITRU (min. 12), DUMITRACHE (min. 25 și min. 57 din penalty), TARALUNGA (min. 75), respectiv Bizi (min. 87).

ALBANIA: Rama (min. 30: Muhedini) — Gjika, Berisha, Ibershimi, Seidini — X. Xafa, Ragami — Bizi, Braho, Pano, Pomaska (min. 6: U. Xafa).

ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu, Antonescu, Dinu, Deleanu — Dumitru, Nunweiller — Troi, Dumitrache, Iordănescu, Marcu (min. 72: Taralungă).

A arbitrat excelent: MARJAN RAUȘ (Iugoslavia).

APRECIERI, DECLARAȚII

CORNEL DINU (capitanul echipei României): „Primul lucru pe care-l pot remarcă în legătură cu acest joc este că echipa noastră și-a dovedit, ca și în alte rânduri, capacitatea de a se regăsi — atât ca joc, cât și din punct de vedere moral — înaintea partidelor oficiale, cu miză. În ciuda căldurii, cu totul neobișnuită pentru noi în această perioadă a anului, și mai ales că noi veneam la Tirana după o primăvară destul de răcoasă, băieții au luptat mult, a existat înțelegere și sprijin reciproc pe teren. Dacă în prima repriză a fost mai greu, după pauză consider că jocul a fost aproape la discreția echipei noastre, care a fost superioară

atât prin tehnica individuală cât și prin orientarea în teren. Ca să fiu foarte sincer, personal nu mă temeam că vom pierde acest meci, cu toate cuvintele bune pe care le auzisem despre albanezi. Credeam în victoria noastră, dar poate nu chiar la trei goluri diferență. Și, totuși, nu mult a lipsit să facem un scor și mai mare, poate chiar să egalăm recordul de până acum al grupei, acel 5-0 de la Magdeburg. Personal, mă bucur că după accidentarea și pauza intervenită în activitatea mea, am reînceput jucând de o manieră care l-a satisfăcut pe antrenor”.

URAN XAFA (din echipa Albaniei):

„Am dorit foarte mult să câștigăm acest meci, pentru a ne reabilita în fața publicului după insuccesele de până acum din preliminarii. Trebuie să spun însă că românii au fost mai buni și au învins pe merit. Scorul este însă prea sever, mai ales că în prima repriză noi puteam marca două goluri pe care Ragami și Pano le-au ratat de puțin. Mi-a plăcut tehnica românilor. Dintre jucători, remarc pe Răducanu, Deleanu și Dumitrache. Cît despre Dumitru, el face și lucruri foarte frumoase, dar și copilărit...”.

KRISTOFOR GRILLO (redactor la

ziarul „Sporti popullor” din Tirana): „În cercurile fotbalistice de aici se cunoștea valoarea echipei României, se anticipa dorința ei fermă de a câștiga puncte prețioase, în deplasare, pentru calificare, dar exista totuși încrederea că echipa Albaniei va putea învinge acest puternic adversar. Greșelile noastre din repriză primă, ca și slăbiciunile de ansamblu ale apărării, explică însă doar proporțiile scorului, nu și rezultatul ca atare. Pentru că în ceea ce privește victoria în sine, ea a fost în mod logic — de partea echipei care a practicat un fotbal mai bun”.

ROBERT COSMOC (antrenor secund al echipei României): „Echipa noastră s-a prezentat în progres față de evoluția anterioară, de la Kiev. În mod deosebit, țin să subliniez efortul colectiv depus în teren, îmbunătățirea echilibrului funcțional al formației, în care reîntrarea lui Dinu și a lui Iordănescu s-au făcut simțite. Mă bucură și jocul bun al lui Antonescu (o soluție pentru un post ce ne dădea griji) ca și faptul că Taralungă a corespuns, confirmând astfel așteptările mele, care-l remarcasem din unele partide de campionat pe care le-am urmărit. Jocul nostru a avut și lipsuri, pe care le reținem, și pentru remedierea cărora vom lucra serios până la meciul cu echipa R.D.G. Remarcă arbitrajul competent și ferm”.

Ibershimi nu-l poate ajunge pe Dumitru, care lansează un nou atac al echipei române

...O CONFIRMARE, UN STIMULENT, UN ANGAJAMENT!

(Urmare din pag. 3)

să facem constatarea că, până una-alta, echipa României a realizat 3 puncte în deplasare, puncte pe care le poate face și echipa R.D.G., dar pe care, deocamdată, EA NU LE-A FACUT ÎNCĂ.

Adevărata realizarea certă a echipei noastre, în efortul său de a câștiga grupa a IV-a preliminară a C.M., va fi o victorie în meciul viitor, de la București, cu concurentul principal.

De aceea, jocul pe care-l avem în față trebuie privit cu toată grija, cu maximă răspundere, atât de către jucători, cât și de conducerea tehnică a lotului, de federație.

Seriozitatea în tratarea acestui meci trebuie să pornească, în primul rând, de la optica realistă asupra victoriei de la Tirana, de la recunoașterea faptului că albanezii au jucat mai slab decât ne așteptam și că acest element explică scorul, ușurința succesului raportat.

Echipa noastră, sintem cu toții de acord, s-a prezentat bine la Tirana, jocul său a cunoscut importante ameliorări, dar toate acestea trebuie privite și în raport de ceea ce ne-au opus duminică adversarii. Credem că sintem bine înțelegi, că nimeni nu ne va imputa tendința de minimalizare a rezultatului ci, dimpotrivă, rindurile noastre vor fi interpretate exact, adică drept o invitație la autoanaliză exigentă și lucidă, la mixmă seriozitate în pregă-

tire, la măsuri — în plus față de cele care au precedat meciul cu Albania — pentru cit mai buna prezentare a „tricolorilor” în întâlnirea oficială următoare.

Experiența neplăcută pe care am făcut-o în preliminariile Campionatului european (cînd am pierdut, efectiv, calificarea pentru turneul final, la noi acasă, prin acel 2-2 de pe stadionul „23 August”, cu Ungaria după ce obținusem un meci nul pe Nepstadion) trebuie să ne fie învățătură de minte. Povestea aceea nu trebuie să se mai repete, greșelile — de diverse nuanțe — comise atunci trebuie evitate. Că vom obține sau nu pînă la urmă calificarea, aceasta este o altă chestiune; problema principală care se pune acum, imperativul momentului actual, este ca în jocurile pe teren propriu să nu avem nici un rebut, să ne exploatăm șansele la maximum.

Victoria asupra echipei R.D. Germane este absolut indispensabilă echipei noastre. Pentru obținerea ei, nici un sacrificiu sportiv nu este de respins. Meciul de la 27 mai poate fi un pas important pe drumul calificării, după cum el poate însemna și compromiterea practică a oricărei șanse.

Avem însă încredere în „tricolori”, în drumul lor ascendent început la Tirana, în ambiția și în puterea lor de luptă, în realele lor condiții sportive.

• COMENTARIILE ASUPRA MECIULUI: Radu URZICEANU
• FOTOGRAFII: Paul ROMOȘAN

REA JUCĂTORILOR, NOTE

ANTONESCU. A reînceput în echipa națională tot împotriva Albaniei, adversar în fața căruia și-a făcut și debutul, astă-toamnă. Dintre cei doi fundași centrali, el a jucat mai aproape de formula „libero”. A avut plasament bun, intervenții sigure la mingile înalte și a reușit câteva interceptări de efect. Poate fi, după părerea noastră, o soluție în continuare, mai ales cînd va prinde și mai multă încredere și se va încadra și mai bine în atmosfera lotului, de altfel foarte receptiv față de el. **NOTA 8.**

DINU. A avut un început de parida mai slab, dar și-a revenit rapid, dovedindu-se același stîlp al echipei. A avut un aport însemnat în jocul la mijlocul terenului. Deși venea după o pauză competițională, a depus o mare activitate în teren, constituind un stimulent pentru coechipieri. **NOTA 8.**

DELEANU. Ceva mai nesigur în începuturile de repriză, și-a revenit treptat de fiecare dată. Joc bun de zăvoaie. A avut câteva intervenții foarte utile, de ultim moment. De câteva ori a fost surprins greșit plasat. **NOTA 7.**

DUMITRU. A făcut un joc foarte bun în special în prima repriză. După pauză, randamentul său a fost mai scăzut. Golul marcat de el din lovitură liberă a avut un efect psihologic vitalizant pentru echipă, mai ales că a venit să stăvilească elanul de început al gazdelor. **NOTA 8.**

NUNWEILLER. Ni s-a părut unul din cei mai „marcați” de căldură. Toate acestea, n-a abdicat de la travaliul imens care-l caracterizează. N-a avut realizări personale de joc deosebite, dar a contat și duminică, drept un pion eficient al jocului de mijloc. **NOTA 7.**

TROI. A început acest meci destul de anonim. La foarte multe acțiuni, a părut derutat, nehotărît, ezitant între a lua faza pe cont propriu sau a se inserie în combinație. Are meritul unei decise intercalări pe centru la faza golului al doilea, cînd a trimis mingea decisiv spre gol, din plonjon, ca și la golul al treilea cînd a fost faultat în careu. În repriza secundă a jucat mai constant. **NOTA 7.**

DUMITRACHE. S-a situat pe linia sa ascendentă, ca formă sportivă, din această primăvară. S-a demarcat exploziv, a căutat poarta, a arătat multă incisivitate. Credem că formula cu Iordănescu mai aproape de el, pentru a se anula izolarea care-l făcea practic ineficient, este o bună soluție și roadele ei s-au văzut și la Tirana. **NOTA 8.**

IORDĂNESCU. Și-a făcut o bună reîntregire în echipă. Rolul de atacant retras îi convine, se pare, mai bine decât cel de extrem stînga, în care a mai jucat în echipa națională. Duminică a făcut multe curse spectaculoase pe centru. De câteva ori însă, deși faza cerea o pasă la coechipieri mai bine plasați pentru finalizare, a complicat lucrurile din dorința de a marca el. Jocul său suportă încă multe ameliorări. **NOTA 8.**

MARCU. Insuficient de combativ. S-a rezumat să aștepte lansări pe aripă, pe care să le încheie cu centrări. Adeveea însă, după asemenea curse, a rămas bolnului, fără a reîntra în joc cum s-ar fi convenit. **NOTA 6.**

TARALUNGA. Are multe calități de aripă modernă. Gama sa tehnică, mai variată decât a lui Marcu, l-a permis să dea un randament general mai bun decât cel al coechipierului său de club. **NOTA 7.**

cît de simplă, pe atît de sigură o lovitură de la 11 metri, Dumitrache în-lătură orice dubiu asupra echipei învingătoare...

4-0

Calm, relaxat, Taralungă deviază bolonul pe lângă Muhedini, prins pe picior greșit, marcînd astfel ultimul gol al echipei noastre în acest joc

ANTRENORUL ENGLEZ DON REVIE DESPRE

SELECȚIE ȘI INSTRUIRE

Dintr-o convorbire purtată cu celebrul manager englez Don Revie, cel care a venit recent la București în fruntea unei adevărate selecționate britanice, pe nume Leeds United, am desprins foarte multe lucruri interesante. Mai întâi, trebuie să precizăm că actualul Leeds United, este „opera” în principal a unui singur om: Don Revie. Când a venit în 1961 la Leeds ca manager general, Revie a găsit un club a cărui echipă de fotbal era... mai la coadă, principala minerie a orașului fiind echipa de rugby! Iar astăzi... Dar, să-i dăm cuvântul. Ne-am propus ca din mulțimea aspectelor abordate să alegem doar două, de largă circulație în momentul de față. Don Revie ne va vorbi deci despre: 1. SISTEMUL DE DEPISTARE ȘI SELECȚIE AL CLUBURILOR ENGLEZE, ȘI 2. PREGĂTIREA PROPRIU-ZISĂ A FOTBALIȘTILOR ÎNSUȘI.

CUM SE DESFAȘOARĂ

ACTIVITATEA DE SELECȚIE ȘI DE CREȘTERE

A NOILOR JUCATORI

„În cadrul clubului există un asistent-manager, care are printre altele sarcini și pe aceea de a-i organiza pe „scouts”-ii noștri (n. n. — cercetași, căutători de talente). Privirile noastre se îndreaptă printre băieții de școală, în general cei de 12—13 ani. Acest lucru este foarte important pentru orice club englez. Noi avem 30 de „cercetași”, împărțiți prin toată Marea Britanie. În fiecare vacanță școlară — și sunt trei de-a lungul anului — fiecare dintre ei este obligat, în urma cercetărilor întreprinse și a vizionării a tot felul de partide, să trimită cu recomandarea necesară la Leeds câte 2—3 tineri din aria lor de acțiune. Astfel, putem vedea la lucru, anual, sute și sute de copii. Cam 40 dintre ei rămân de obicei o săptămână la Leeds, pentru antrenamente, teste și 3 jocuri de verificare. La sfârșitul fiecărui sezon, 2—3 dintre acești tineri primesc propunerea să semneze un contract de „apprentice” (n. n. — ucenic) profesionist, de obicei pentru o perioadă de 3 ani. Fiecare „cercetaș” primește, în cazul că un băiat trimis de el ajunge să semneze contractul, o sută de lire.

Trebuie să știți însă că acest contract este numai o formă, pentru că nici un tânăr nu se poate socoti că „a dat lovitură”, odată cu semnarea lui! El stipulează doar foarte multe obligații, iar fiecare dintre ei este conștient că mai are de făcut încă multe eforturi pentru a deveni fotbalist profesionist. În fiecare dimineață, el se prezintă la club — am uitat să precizăm că stau, câte doi, la o „gazdă”, de obicei unul dintre suporterii noștri, mândru să aibă în casă chiar și un foarte tânăr jucător al lui Leeds — deci, vin la club în jurul orei 9. Aici, mai întâi aranjează echipamentul, curăță vestiarele etc., astfel încât cei-

lalți să găsească totul în deplină ordine, până la ora 10, ora de antrenament obișnuit. Atunci, acești tineri sunt luați, pe rând, în primire de toți cei 4 antrenori ai noștri — care au timp special rezervat pentru ei. Fiecare îi învață câte alceva; de la patru dascăli diferiți se pot învăța în mod sigur mult mai multe lucruri decât de la unul singur! Antrenamentul lor de dimineață durează, în general până la ora 1, după care se duc să mănânce la restaurantul de peste drum de stadion. La ora 2 trebuie să fie înapoi — numai cei de 15—16 ani — pentru alt antrenament sau o sesiune de pregătire, până pe la ora 15—15,30. Apoi, până seara la 21,30 activitate școlară și profesională. Și asta zi de zi, timp de trei ani. După ce acest interval de timp s-a scurs, în cazul că sistemul mulțumii, vor semna un contract de profesionist pe un an, doi, depinde de înțelegeri. Abia acum pot spune că au devenit cu adevărat fotbaliști! Dacă jucătorul respectiv nu a certificat speranțele puse în el, i se dă transferul și poate opta pentru orice alt club. Dar, mai mult de 3 ani nu poate rămâne „ucenic”. Poate vă întrebați care ar fi „descoperirile” reușite prin această metodă. Dacă vreți, notați: Harvey, Reaney, J. Charlton, Cooper, Hunter, Madeley, Bates, Lorimer, Gray, Bremner. Cred că e ceva!

PREGĂTIREA FOTBALIȘTILOR ENGLEZI ÎN PERIOADA COMPETIȚIONALĂ

„După cum bine știți, jucătorul englez de fotbal ajunge, de cele mai multe ori, la cam 60 de partide oficiale pe sezon, dacă nu și mai mult, ca în cazul nostru! Astfel că meciurile se succed, aproape cu regularitate, simbată — miercuri — simbată — miercuri. Rar există o săptămână în care să nu jucăm miercuri. În caz că avem de susținut o partidă, atunci antrenamentul de LUNI începe la ora 10, cu aproximativ 15—20 de minute de exerciții fizice de încălzire, foarte dinamice însă, urmate de un joc 8 la 8 la porți mici, timp de alte 15 minute. Apoi, o duzină de sprinturi scurte, cu maximum de efort alocate pe 10 yarde. Cu asta am terminat! Urmează masajul, baia cu apă caldă, în care se introduce un săpun special, sub formă de fulgi, și la urmă un dus foarte rece pentru înviorare. MARTI este zi liberă, indiferent dacă avem sau nu de jucat ceva miercuri. În schimb, dacă nu jucăm la mijlocul săptămânii, prima parte a antrenamentului de luni, cea așa-zisă „de încălzire” (de fapt un adevărat „vit”, cu foarte multă alergare de jur-împrejurul terenului, crește la 45 de minute, după care urmează un „circuit” alcătuit din 20 de exerciții diferite, 45 de secunde timp de execuție și 15 secunde odihnă. MIERCURI, în ziua jocului — de obicei meciurile se dispută în noaptea — facem un antren-

ment la ora 11. Doar 10 minute de încălzire tare (sărituri, exerciții dinamice, sprinturi), apoi 5 minute cu balonul (8 la 8), ne întoarcem la hotel, masa și odihnă timp de trei ore. După masă, facem sesiunea tehnică de pregătire a meciului, care durează aproximativ 30—40 de minute. Seara — meciul. JOI, prezentarea la stadion la ora 11, baie, masaj etc. Antrenament — circa 40 de minute — efectuăm numai dacă nu am jucat în ziua precedentă. VINERI, de la ora 10, repetăm antrenamentul de luni, cu mențiunea că prima parte durează 15 minute, iar jocul 8 la 8 aproape 20. Seara, toată lumea se prezintă la hotel, unde rămâne până simbată după meci. SIMBĂTĂ nu facem nici un antrenament, în special pentru că jocul de la sfârșitul săptămânii are loc începând de la ora 15. DUMINICĂ — zi complet liberă.

S-ar putea să vi se pară puțin. Trebuie să știți însă că cea mai grea perioadă pentru fotbaliștii englezi este cea pregătitoare. Ea durează aproape o lună de zile, și în ea sunt incluse câte două antrenamente în fiecare zi — unul dimineața, al doilea după masă. Ambele durează cam două ore, iar efortul este de cele mai multe ori maximal. Singura zi liberă este duminica. Pentru ca jucătorii să se prezinte în cea mai bună condiție, după solicitările foarte mari ale campionatului cu toții iau o vacanță care durează în jur de 5 săptămâni. În tot acest timp, eu uit pur și simplu de ei! „Îmi aduc aminte” abia eu o săptămână înainte de reluarea pregătirilor, când, de obicei, îi chem la telefon...”

Convorbire realizată de Dumitru GRAUR

VITEZA

CRITERIU OBIECTIV DE SELECȚIE TIMPURIE

În condițiile în care virtuozitatea se apropie astăzi de perfecțiune, iar numărul fotbaliștilor de clasă sporește, bătălia se dă, cu certitudine, pentru mărirea numărului acțiunilor de joc, prin care se caută a se frânge rezistența adversă și pentru viteză. Din păcate însă, această calitate, viteza, este cea mai puțin perfectibilă, ea fiind de natură nativă. De aceea și grija principală a antrenorilor trebuie îndreptată către selecția acestor copii — viitori fotbaliști — care posedă o asemenea capacitate. Dar, știm noi oare, când o vom putea depista, cum o putem eventual măsura, cum și cit o putem ameliora în procesul instruirii? Pentru

această capacitate motrică se manifestă pregnant la vârsta de 7 ani și la nivelul clasei I, când copiii pot fi selecționați pentru fotbal. Acum se vede cine posedă această capacitate nativă, greu de îmbunătățit ulterior, căci la alte vârste, datorită modificărilor morfologice și funcționale specifice creșterii, cu greu și imprecis o putem determina, riscând să ne trezim cu fotbaliști fără viteză, în jurul vârstei de 18—19 ani, când este de-acum foarte târziu.

Repetăm că la 7—8 ani copiii cu viteză pot fi selecționați și, în prima etapă a selecției, trebuie să știm să crească, ca bagaj motric, ca experiență fotbalistică, organizându-le

Trebuie să mai arătăm că de la vârsta de 7 ani, adică de la 3,96 m pe secundă, viteza crește foarte puțin până la 19 ani (între cote minime de 0,07 m pe secundă pe an și cote maxime de 0,74 m pe secundă). Pentru a înlătura confuziile atragând atenția că viteza maximă se testează, la copii de 7 ani, pe distanțe scurte de 10—15 m, la copiii mai mari, de 14—15 ani, pe distanțe de 25—30 m și la vârsta de 18—19 ani, pe distanțe de 60 m.

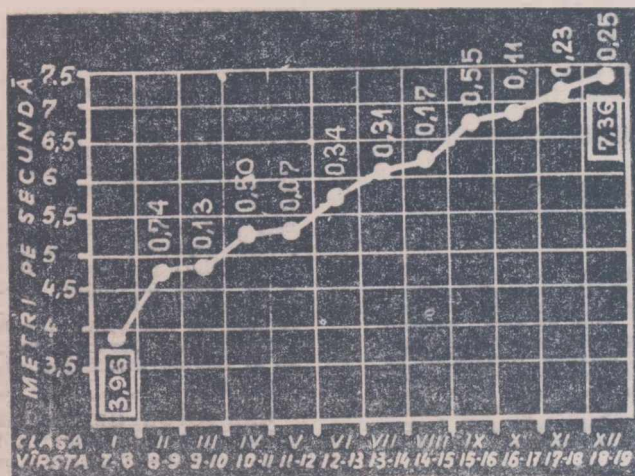
Studiind graficul alăturat, se mai poate observa că avem trei virfuri în care capacitatea-viteză crește intens: 0,74 m pe secundă la 8—9 ani; 0,50 m pe secundă la 10—11 ani și 0,55 m pe secundă la 15—16 ani, adică la ieșirea din perioada de pubertate. La aceste vârste este, deci, indicat să acționăm pentru îmbunătățirea vitezei cu mijloace și exerciții specifice.

Mai observăm totodată și câteva platouri în care sporul de viteză este nesemnificativ: 0,13 m pe secundă la 9—10 ani, 0,7 m pe secundă la 11—12 ani și 0,17 m pe secundă la 14—15 ani.

Graficul de față este de un real folos, pentru că el ne indică de la ce valori a vitezei medii în sus și mai ales la ce vârstă pot fi selecționați cu rezultate bune copiii pentru fotbal. Cei care ne dau rezultate sub aceste valori vor fi evitați, deoarece cu greu li se va putea ameliora viteza mai târziu, iar fotbalul actual și mai ales cel de perspectivă, implică, din ce în ce, o viteză tot mai mare.

În condițiile în care specializarea timpurie coboară spre vârsta de 7 ani, atenția pentru testarea vitezei și îmbunătățirea acesteia trebuie sporită.

Prof. Constantin TROCAN
antrenor Șc. sportivă nr. 2
București

Graficul evoluției capacității-viteză pe grupe de vârstă

edificare să privim și să încercăm a interpreta elementele graficului alăturat (figura 1). Precizăm că acest grafic este realizat ca urmare a măsurărilor la un test, de 0,3 la sută din populația școlară a țării, el indicându-ne media vitezei, pe grupe de vârstă.

Din datele graficului observăm că la vârsta de șapte ani viteza prezintă cota cea mai mare, iar pe parcurs, până la 19 ani, ea se ameliorează aproape nesemnificativ. Așadar, a-

joaca prin miute, jocuri 3X3, 4X4, cu sau fără portar, cu teren redus și multe alte asemenea mijloace dinamice și distractive. Revenim, de asemenea, afirmând că o selecție realistă a capacității de viteză se face la 7 ani, când media este de 3,96 m pe secundă, cu toate riscurile de a avea un procent ridicat de pierderi mai târziu prin renunțarea unor dintre copii la fotbal, sau prin lipsa de creștere în gabarit.

ANTRENAMENTUL PE COMPARTIMENTE, LA ORE DIFERITE, O FORMĂ DE PREGĂTIRE INSUFICIENT FOLOSITĂ

Tabletă

Practica instruirii fotbalistice cunoaște, ca formă obișnuită și generală de organizare a lecției de antrenament, lucrul dirijat, în limitele aceluiași interval de timp, cu întreg efectivul de jucători. Procedeul acesta clasic are la bază ideea unității de echipă, folosirea după posibilități a terenurilor, economie de timp și... tradiția.

La unele formații divizionare — din primul eșalon — se mai întâlnește, uneori și o a doua formă de organizare a pregătirii, cunoscută sub numele de antrenament individual, simplu sau complex, în cadrul căruia un jucător oarecare își propune să-și remedieze unele deficiențe de ordin fizic, tehnic și tactic sau urmărește perfecționarea unor deprinderi insuficient însușite pe parcursul instruirii colective.

În sfârșit, mai există și un al treilea mod de organizare a pregătirii, antrenamentul pe compartimente la ore diferite. Teoretic, el este bine cunoscut și acceptat de marea ma-

joritate a tehnicienilor noștri. În practică, însă, este ca și inexistent. În ciuda utilității sale de necontestat pe linia desăvârșirii instruirii, în condiții optime de individualizare, intensitate și control.

De ce ca și inexistent?

Pentru că antrenamentul pe compartimente la ore diferite presupune, în raport cu cel clasic — executat simultan cu toată echipa — un plus de concentrare psihică și de gândire, o cheltuială suplimentară de timp și energie — este evitat, cu bună știință, de cei care răspund nemijlocit de conținutul și calitatea procesului de instruire. Evitat (o spunem fără nici o rezervă) din comoditate. Deși indicațiile de ordin pedagogic sportiv sau pretențiile în ceea ce privește frecvența și programarea unui astfel de antrenament se reduc, în mod obișnuit, la o singură sesiune din cadrul ciclului săptămânal de pregătire. Să zicem joia; o zi în care, de regulă, se prevede un efort mediu după jocul de verificare din ajun; o zi în care jucătorii nu mai vin cu toții odată, la stadion, ci pe două reprize de lucru: în prima, înaintașii și portarii, de la ora 16 la 17 acționează în instruire punându-se pe efectuarea combinațiilor de atac și

pe îmbunătățirea eficacității; în cealaltă repriză, apărătorii, de la 16,45 la 17,45 (prezența lor suprapunându-se, ca într-un schimb, de ștafetă, vreme de un sfert de oră cu aceea a înaintașilor), timp în care antrenorii se vor orienta, în principal, asupra perfecționării dublajului, a sprijinului reciproc, a deplasării fundașilor pe extreme și a execuției unor procedee tehnice cu conținut tactic, cum ar fi: degajarea, centrarea din viteză și chiar trasul la poartă.

Care sînt avantajele unei astfel de formule în desfășurarea antrenamentelor? Mai întâi, în aceste condiții, se face simțită din plin — cu efecte directe asupra pregătirii — individualizarea. După aceea, se asigură, lucrându-se cu jucători mai puțini, un număr mai mare de repetări, se realizează un control mai eficient asupra calității execuțiilor.

Așadar, simplu de organizat, practic și eficient. Și cu toate acestea antrenamentul pe compartimente la ore diferite reprezintă, pentru majoritatea echipelor divizionare, un fel de necunoscută. Mai sint, este drept, și unele excepții. Printre acestea, Dinamo, Sportul studențesc și Steagul roșu. De dorit ar fi ca excepțiile să devină regulă.

Mihai IONESCU

Pe măsură ce se apropie de final, în-trecerea echipelor din „B” atrage tot mai mult privirile. În fruntea clasamentelor, cele două echipe studențești, din Iași și din Timișoara, despre care, la mijlocul întrecerii, se spunea că vor avea în retur o simplă plimbare, atât de substanțial părea avantajul lor de puncte, încep

să fie neliniștite. Mai ales Politehnica Timișoara.

În pagina de față, continuînd o idee începută în etapa a 19-a, prezentăm, cu concursul trimișilor noștri, cele mai semnificative momente ale principalelor șase întilniri disputate sîmbătă și duminică.

DOUĂ NUME — DOUĂ CAZURI...

Chimia Rm. Vilcea — C.F.R. Pașcani 2—1 (1—1)

AU MARCAT: Ciobanu (min. 28), Șutru (min 59 din 11 m), respectiv Drăgan (min. 9).

Duminică, din formația Chimiei Rm. Vilcea a lipsit, pentru a doua oară consecutiv, portarul titular al echipei, fostul divizionar A. Marin Andrei. Și a lipsit nu pentru că motive întemeiate i-ar fi dat dreptul să o facă. Absența lui Andrei a succedat unei grave încălcări a normelor vieții sportive. Mai precis, el s-a pus singur în afara drepturilor de jucător, uitîndu-și complet de obligațiile ce-i revin, după un chef prelungit cu două zile înaintea meciului din urmă cu două etape pe teren propriu, cu F.C. Galați. După care — culmea! — tot el, supărat, a plecat la București, așteptînd probabil să fie rugat a reveni în sinul echipei. Fără să bănuiască însă că echipa nu-l mai vrea și că, în mod firesc, conducerea asociației Chimia îi pregătește o sancțiune exemplară: excluderea din lot!

Și tot duminica aceasta, în rîndurile divizionarei B din Rm. Vilcea am remarcat un „debut”. Un fel de

a spune debut, pentru că cel în cauză, fostul universitar craiovean Donose, vine de sus în jos, la o vîrstă cînd alții de obicei urcă. În partida cu C.F.R. Pașcani, Donose a avut în teren o prezență aproape simbolică, departe de ceea ce aștepta publicul vilcean de la el, într-un joc ce trebuia să constituie un prilej de prezentare a cărții sale de vizită ca jucător. La cei 26 de ani ai săi Donose a alergat puțin, a pasat fără adresă, s-a reținut să participe la efortul general al coechipierilor. Și atunci cînd, la un moment dat antrenorul Chimiei pregătea un jucător de rezervă să-l trimită în teren, Donose întîind că el va fi cel înlocuit, a simulat o accidentare și a cerut să fie schimbat. Publicul vilcean s-a făcut că-l crede, aplaudindu-l sportiv și încurajator. Dar aceste aplauze, pentru un jucător care nu-și făcuse totuși datoria și a cărui prezență în echipă se dovedise timp de 70 de minute nesemnificativă, aveau incontestabil și un aer de ușoară mustrare. Și ar fi foarte bine dacă Donose ar înțelege cum se cuvine acest gest.

Mihai IONESCU

SENS UNIC

Politehnica Iași — Metalul Plopeni 0—0

Fotbal ca o zi mohorîtă de toamnă pe stadionul din „Copou”. Am crezut că trăim aici un experiment al jocului cu balonul rotund: Politehnica, 1—2—3, Metalul, 1—8—2.

Așezarea în teren a celor două echipe îi formează, fără îndoială, imaginea a-cestui joc în care studenții au atacat non-stop, iar metalurgistii, cu excepția unor foarte scurte interludii, s-au apărât eroic, distrugînd orice acțiune ofensivă a adversarilor lor. De aici, impresia de sens unic, expresie ce se traduce prin jocul la o singură poartă, un fel de asediu prelungit, unde combatanții și-au irosit forțele pentru un „0—0” cenușiu.

Într-adevăr, ieșenii s-au lansat în permanentă spre buturile oaspeților, dar dintr-un joc aglomerat pe partea stîngă a terenului și din suita de centrări

DOMINARE HAOTICĂ

Metalul București — Progresul Brăila 1—1 (0—1)

AU MARCAT: Georgescu (min. 57) pentru Metalul, Plugaru (min. 26) pentru Progresul.

Rezultatul constituie o surpriză, fiindcă evoluțiile și rezultatele anterioare ale celor două formații indicau ca favorită pe Metalul. Dar, la sfîrșitul partidei, bucureștenii au trebuit să se mulțumească cu un punct, cu toate că au dominat în marea majoritate a timpului și au beneficiat și de o lovitură de pedeapsă, pe care a ratat-o Apostol (min. 69). În acest meci, înaintașii Metalului și-au înghesuit — perioade îndelungate — partenerii de întrecere în careul de 18

m, încercînd apoi, firesc, ou puținii sorți de izbîndă, să înscrie. În asemenea condiții baloanele expediate de Iancu, Trandafilon și Decu s-au lovit de apărătorii adversi sau, în ultimă instanță, portarul Ciupitu III a avut intervenții bune. În repriza secundă, o scurtă perioadă, mai precis pînă la restabilirea egalității, înaintașii Metalului au acționat mai clar, pe spații largi.

Schimbaria tacticii a dus la crearea unor situații de a înscrie dintre care amintim pe aceea din min. 50, cînd Decu, ou o lovitură de cap, a expediat balonul în bară! Dar cîrînd, aspectul jocului a revenit la... normal, adică o hîrtuială epuizantă între linia de înaintare a Metalului și apărarea adversă.

Gheorghiță, fundașul central al brăilenilor, respinge cu capul unul din numeroasele atacuri ale elevilor lui Paul Popescu. Oaspeții vor reuși un nesperat rezultat de egalitate, extrem de prețios, în tentativa lor de a scăpa de retrogradare. (Fază din meciul Metalul București — Progresul Brăila)

Foto : V. ONESA

Deci din nou, Metalul a pierdut un punct pe propriul teren fiindcă jucătorii se angrenează într-un joc de uzură, pe spații

SERIA I

Politehnica Iași — Metalul Plopeni 0—0
Met. București — Progresul Brăila 1—1 (0—1)
Chimia Rm. Vilcea — C.F.R. Pașcani 2—1 (1—1)
Știința Bacău — C.S.U. Galați 1—0 (0—0)
F. C. Galați — Progresul București 2—1 (1—0)
C. S. Tîrgoviște — Ceahlăul P. N. 1—1 (0—1)
Delta Tulcea — S. N. Oltenița 2—1 (1—0)
Gloria Buzău — Dunărea Giurgiu 4—1 (2—1)

1. POLITEHNICA IAȘI 22 13 4 5 42—17 39
2. Metalul București 22 11 5 6 27—15 27
3. Gloria Buzău 22 9 6 7 24—23 24
4. Știința Bacău 22 9 5 8 25—23 23
5. F. C. Galați 22 10 3 9 30—29 23
6. Progresul Buc. 22 8 7 7 16—18 23
7. Chimia Rm. Vilcea 22 9 4 9 28—30 22
8. Metalul Plopeni 22 7 7 8 26—20 21
9. C.F.R. Pașcani 22 8 5 9 26—23 21
10. S. N. Oltenița 22 8 5 9 22—25 21
11. C. S. Tîrgoviște 22 7 7 8 17—20 21
12. Delta Tulcea 22 6 9 7 19—25 21
13. C.S.U. Galați 22 8 4 10 18—29 20
14. Dunărea Giurgiu 22 7 5 10 20—26 19
15. Ceahlăul P. Neamț 22 5 8 9 15—22 18
16. Progresul Brăila 22 6 6 10 18—28 18

S. N. Oltenița — C. S. Tîrgoviște (0—0), Gloria Buzău — Politehnica Iași (0—1), Metalul Plopeni — Știința Bacău (1—1), Progresul București — Metalul București (0—1), Progresul Brăila — Chimia Rm. Vilcea (0—4), F. C. Galați — C.S.U. Galați (1—0), Ceahlăul P. Neamț — Dunărea Giurgiu (0—2), C.F.R. Pașcani — Delta Tulcea (1—2).

SERIA A II-a

Metalur. Cugir — Electroputere Cv. 1—2 (1—2)
Nitramonia Făg. — Corvinul Hd. 3—1 (1—1)
Minerul Bala Mare — C.F.R. Arad 1—0 (0—0)
F. C. Bihor — Gloria Bistrița 3—0 (4—0)
C.F.R. Timișoara — C.S.M. Sibiu 1—0 (1—0)
Minerul Anina — Olimpia Oradea 4—1 (2—1)
Metrom Bv. — Met. Drobeta Tr. Sv. 1—0 (0—0)
Olimpia S. M. — Politehnica Tim. 2—1 (0—0)

1. POLITEHNICA TIM. 22 12 5 5 32—19 29
2. F. C. Bihor 22 11 6 5 42—21 28
3. Olimpia Satu Mare 22 11 6 5 28—16 24
4. Metrom Brașov 22 11 2 9 33—22 24
5. Minerul Bala Mare 22 9 6 7 28—17 24
6. C.S.M. Sibiu 22 10 3 9 24—21 23
7. Minerul Anina 22 10 2 10 24—32 22
8. Nitramonia Făgăraș 22 10 1 11 32—34 21
9. C.F.R. Timișoara 22 9 3 10 18—26 21
10. Gloria Bistrița 22 8 4 10 19—24 20
11. Metalul Drobeta Tr. Sv. 22 9 1 12 25—30 19
12. Corvinul Hunedoara 22 9 4 9 23—27 18
13. C.F.R. Arad 22 7 4 11 23—28 18
14. Electroputere Craiova 22 8 2 12 20—31 18
15. Metalurgistul Cugir 22 7 4 11 12—23 18
16. Olimpia Oradea 22 6 5 11 21—33 17

(N.R. Olimpia Satu Mare și Corvinul Hunedoara sînt penalizate cu cîte patru puncte).

Olimpia Satu Mare — Metrom Brașov (0—1), Minerul Bala Mare — Gloria Bistrița (0—1), F. C. Bihor — Olimpia Oradea (2—1), C.F.R. Arad — Minerul Anina (0—1), Electroputere Craiova — Metalul Drobeta Tr. Severin (1—3), C.F.R. Timișoara — Politehnica Timișoara (0—2), Corvinul Hunedoara — Metalurgistul Cugir (0—1), C.S.M. Sibiu — Nitramonia Făgăraș (0—3).

UN ADEVĂRAT DERBY

Olimpia Satu Mare — Politehnica Timișoara 2—1 (0—0)

AU MARCAT: Pataki (min. 58 și 64), respectiv Dașcu (min. 70).

Fără teama de a greși, se poate spune că învingătorul nr. 1 al derby-ului disputat în frumosul oraș din nordul țării a fost FOTBABUD. Într-adevăr, timp de 90 de minute, două echipe de valoare sensibil egală, una — Politehnica — avînd de partea sa superioritatea pe care și-o dă omogenitatea valorică a celor 11 jucători, cealaltă — Olimpia — alcătuită din individualități de marcă, binecunoscute în lumea — totuși — atît de puțin cunoscută a Diviziei B. amîndouă la fel de bine pregătite, au etalat cunoștințe care de multe ori au egalat un meci de primă divizie. Și ceea ce este de a-plaudat ambele datorite jocului ofensiv.

O repriză și mai bine publicul a văzut o echipă timișoreană pusă pe fapte mari (la un moment dat „scorul” la cornera era favorabil studenților cu 5—0). În ciuda unor absențe de marcă (Petrovici, Fülöp, Surdam) oaspeții de pe Bega au etalat un fotbal modern, cu pase în adîn-

cime, cu un atac (Floareș—Dașcu—Bojin) de Divizia A, în care toți jucătorii se supun preceptelor jocului colectiv. Au existat, în acest timp, trei mari ocazii. Dar fie greșelile lui Dașcu, fie excelențele intervenții ale uriașului Bathory I au făcut ca ele să zboare...

Și au venit ultimele 45 de minute. Încurajată frenetic de un grup de suporteri veniți de la Timișoara (care au acoperit cuasi-inexistenta galerie sîtmăreană), „Poli” avea inițiativa dar se simtea că angrenajul nu mai merge la fel ca în prima parte a jocului. Au fost suficiente două neglijențe ale apărării pentru ca scorul să arate 2—0 în favoarea Olimpiei. Dar Dașcu nu s-a lăsat și a redus diferența cu 20 de minute înainte de final.

Nu putem încheia fără a sublinia meritele celor doi antrenori. Roadele muncii lui Gh. Maicu, fostul echipier al C.C.A., sînt vizibile: ou toate că a pornit din start cu un handicap de 4 p., echipa sa se află pe locul al treilea, ceea ce este grăitor. De asemenea Ion Ionescu, fostul secund de un sezon al lui N. Dumitrescu la U.T.A., a imprimat Politehnicii un stil de joc, o ordonare a eforturilor care în trecut îi lipsea.

Mircea TUDORAN

NOTA ZECE SPECTATORILOR FĂ GĂRĂȘENI !

Nitramonia Făgăraș — Corvinul Hunedoara 3—1 (1—1)

AU MARCAT: Boanță (min. 30 din 11 m), Ioniță (min. 88), Drăgoi (min. 89), respectiv Goia (min. 9).

Privită prin prisma pozițiilor precare din clasament, partida de la Făgăraș a fost importantă pentru ambele formații. Atît jucătorii echipei gazdă, cît și oaspeții au intrat pe teren cu speranța obținerii unui rezultat favorabil, care să-l îndepărteze de zona preculoasă a clasamentului. Se anticiipa un joc aprig disputat, fără menajamente, cu multă dăruire. Așteptările s-au a-deverit pe tot parcursul partidei, dar uneori jucătorii, în focul disputei, au neglijat spiritul de sportivitate.

Afirmarea noastră are la bază cele patru cartonașe galbene arătate de arbitrul Nicolae Petriceanu lui Purcaru și Stoica (ambii de la Nitramonia), lui Mercea și Popa (ambii de la Corvinul), pentru lovirea adversarilor, dar mai ales atitu-

dinea nesportivă a lui Filip (Nitramonia) care și-a lovit adversarul direct (Circlea) cu pumnul, în timp ce jocul se disputa în altă parte. Dar, spre cîntecul lor, atît publicul cît și coechipierii acestuia au dezaprobat gestul lui Filip, preocupat mai mult de... plata unor „polițe” decît de scopul pentru care a fost trimis în teren. La această fază, arbitrul de centru n-a văzut faultul dar, la insistențele jucătorilor hunedoreni, a oprit jocul și dîndu-și seama de cele petrecute l-a admonestat pe cel vinovat. Din fericire, această stare de nervozitate, manifestată pe moment, nu s-a extins și a rămas un caz izolat. În ciuda celor patru avertismente date de arbitru meciul a avut o desfășurare normală.

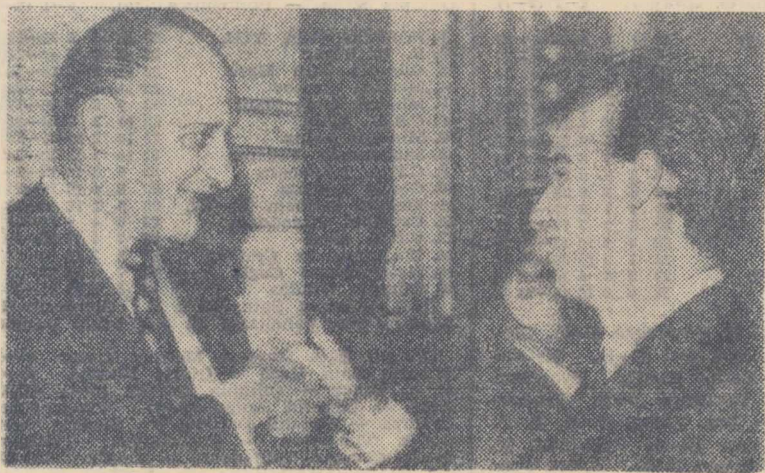
Dacă în alte împrejurări publicul din Făgăraș se manifesta zgomotos și mai puțin sportiv, de dată aceasta, el a avut un rol hotărîtor la buna desfășurare a jocului, aplaudînd cu larghetate atît acțiunile echipei favorite, cît și ale jasi-tilor.

V. IORDACHE

Ion CUPEN

PAULO CEZAR ÎN LOCUL LUI GERSON?

• BRAZILIENII NU SE DEZMINT ÎN PRIVINȚA MINUȚIOZITĂȚII PLANURILOR DE PREGĂTIRE PENTRU C.M.
• TURNEUL ÎN EUROPA — PRILEJ DE VERIFICARE, DAR ȘI DE OBSERVARE ATENTĂ A UNOR POSIBILI
ADVERSARI • MAI MULTE ECHIBE NAȚIONALE APELEAZĂ LA ANTRENORI BRAZILIENI...

Mario Zagalo (în dreapta), împreună cu președintele C.B.D., João Havelange. Să fie numai optimism în tabăra brazilienilor?...

Cum turneul pe care campionii mondiali îl vor efectua în Europa se apropie văzând cu ochii, veștile din fotbalul brazilian se înmulțesc, „bătrânul” continent întrebându-se de pe acum, cu îndreptățită curiozitate, care vor fi noutățile și... surprizele pregătite de echipa lui Zagalo. De curind, în cadrul unei conferințe de presă, selecționerul echipei naționale a Braziliei a anunțat probabilă investiția a lui Paulo Cesar pe postul de conducător de joc. Acest lucru capătă o importanță deosebită, pentru că, în acest fel, se pare că Mario Zagalo va renunța la Gerson, celebrul „general” al echipei braziliene! Paulo Cesar este un jucător tânăr, cu tehnică excelentă și șuturi puternice, iar Zagalo susține că acesta va fi echivalentul lui Netzer din echipa vest-germană. Cesar spune: „Ordinile lui Zagalo sunt ca acum eu să joc tot la mijlocul terenului, dar de data aceasta în centrul liniei de mijloc, și nu ca „falș” extremă stângă, ca până nu de mult...”. Se poate presupune că, prin renunțarea la Gerson, însăși tactica de joc a brazilienilor se va schimba, lucru deloc surprinzător dacă ținem seama că jocul lor din „Cupa Independentei” a fost socotit unanim drept prea... conservator.

Gerson, marele strateg de la El Mundial, n-a jucat prea bine în anul trecut. A fost accidentat citva timp, nici transferul de la Sao Paulo la Rio nu i-a prea priit, și nu a putut evolua decât în foarte puține meciuri. Dar, ținând seama de faptul că, după cum se știe, echipa Braziliei va beneficia de cinci luni de pregătire centralizată înainte de turneul final al C.M., nu trebuie să ne mire dacă vom asista la un spectaculos „come back” al lui Gerson. După ce l-a pierdut pe Pele, a cărui revenire în echipa națională este destul de improbabilă, Brazilia simte nevoia unei prezențe cu

personalitatea lui Gerson. Deocamdată, însă, Paulo Cesar se află în mod sigur într-o mai bună poziție pentru ocuparea extrem de importantului post de conducător de joc.

De curind, Mario Zagalo a declarat în fața presei că admiră foarte mult selecționatul R.F. Germania. „O echipă care poate juca, și câștiga, fără să apeleze la jucători ca Schnelinger, Haller, Vogts, Overath, Held și mulți alții, trebuie să fie foarte tare...”, spunea Zagalo. Pentru a putea contraforța vest-germanilor, brazilienii au alcătuit, după cum se știe, un plan foarte minuțios, din care face parte și amintitul turneu în Europa, unde se crede că Zagalo va încerca mai mulți jucători noi, și va face tot ce-i

stă în putință pentru a „spiona” fotbalul vechiului continent la el acasă. De altfel, „comandamentul” echipei naționale braziliene — antrenorul Zagalo, directorul Antonio do Passo, preparatorul fizic Admildo Chirrol și doctorul Lidio Toledo — au și vizitat și examinat cu cea mai mare atenție locurile unde reprezentativa Braziliei va locui și se va antrena din momentul debarcării, anul viitor, în Europa. C.B.D. (Confederația braziliană a sporturilor), se știe în toată lumea, nu lasă nimic la întâmplare, iar planurile alcătuite cu acest prilej sînt din nou adevărate modele de meticulozitate. Brazilienii știu încă de pe acum — se spune — care avion, autobuz, tren, sau teren de antrenament vor folosi, sau le va sta la dispoziție...

Pe de altă parte, fama antrenorilor de fotbal brazilieni pare mereu în creștere. Acest lucru se poate vedea și din lista mereu crescîndă a tehnicienilor care sînt solicitați peste hotare. După ce Coutinho a luat în primire echipa națională a Peruului (reamintim că el a făcut parte din „comandamentul” brazilian în Mexic), Esquerdinha a trecut la „cirna” Coastei de Filde, Paulo Amaral (manager), Carlesso (preparator fizic) și doctorul Mario Pompen au primit însărcinarea de a alcătui în Paraguay un program de pregătire pentru echipa națională, similar cu cel al Braziliei din 1970, iar fostul internațional Zizinho (din echipa campioană mondială în 1962) se ocupă de preparativele Boliviei...

D. G.

„ZIUA MONDIALĂ A FOTBALISTULUI”

După cum s-a anunțat, la 8 august se va desfășura la Barcelona, cu ocazia „ZILEI MONDIALE A FOTBALISTULUI”, nou creată, o întâlnire între selecționatul Europei și cea a Americii de Sud. Acest meci, care se va desfășura pe stadionul „Nou Camp” al clubului C. F. BARCELONA, este organizat la inițiativa lui Sir STANLEY ROUS, președintele F.I.F.A. În cele două selecționate vor fi incluși jucătorii socotiți drept cei mai buni din fiecare țară. Fiecare dintre ei va avea, apoi, dreptul la un vot, pentru a alege pe cel mai bun fotbalist al momentului din lume!

Desemnarea Barcelonei pentru această interesantă partidă este o consecință a nenorocoșiei (pentru organizatori) finale de anul trecut a Cupei cupelor; din încasărilor ce vor fi realizate acum, o parte este prevăzută pentru atenuarea pagubelor provocate de suptorii scoțieni.

Următoarea „ZI MONDIALĂ A FOTBALISTULUI” se va ține în 1975, la Buenos Aires.

DIN CRONICA DE CULISE A C. M. — 1974

POVESTEA TURNEULUI PRELIMINAR

DE LA PORT-AUPRINCE

Este cunoscut protestul hotărât al Federației mexicane de fotbal, ca și al altor două foruri naționale din bazinul Mării Caraibilor, împotriva organizării în Haiti a turneului final al grupei America de Nord, Centrală și bazinul Caraibilor, care dă una din cele 16 finaliste ce vor fi prezente în iunie 1974 la turneul final al C. M., în R. P. Germania.

A fost nevoie de un congres și... jumătate al respectivei Confederații, de turente de discuții și intervenții, înainte ca Haiti să obțină, totuși, organizarea numitei întreceri, la care vor lua parte câștigătoarele celor șase subgrupe din această parte a globului.

Reprezentanții ai federațiilor din Mexic, Guatemala, Honduras, Antilele Olandeze, Haiti și Trinidad — cele șase calificate pentru amintitul turneu — s-au întrunit în capitala Mexicului în prezența lui Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., și a principalului său rival, brazilianul João Havelange.

pentru a stabili locul de disputare a acestui turneu preliminar. Dar totul s-a terminat fără nici un fel de hotărîre, ea urmînd să fie luată cu prilejul unei alte întâlniri, ce s-a stabilit să aibă loc la San José, în Costa Rica. Aci, alta lovitură de teatru! Mexic, Guatemala și Honduras au decis să se abțină de la vot, crezînd că în felul acesta vor bloca luarea oricărei decizii. Dar unul din vicepreședinții Confederației Americii de Nord, Centrale și a Caraibilor, George Abrams (Jamaica), a reușit, în discursul său, să demonstreze că o atitudine de felul acesta nu înseamnă altceva decît... retragerea respectivelor candidaturi. Trezindu-se la vot, Haiti, avînd celelalte trei voturi de partea sa, a fost desemnată să organizeze turneul.

Și astfel, federația haitiană de fotbal a trecut la o activitate intensă pentru ca totul să decurgă, în timpul turneului, în cele mai bune condiții. Stadionul „Sylvio Cator” din Port-au-Prince va fi mărit și va putea cuprinde 25.000 de spectatori. O altă serie de măsuri au fost luate pentru a se oferi țărilor participante maximum de confort.

Bineînțeles, Mexicul, care posedă o serie de stadioane excelente, a utilizat, a protestat energic dar nici una dintre țărilor calificate nu dorește să-i înfrunte pe profesioniștii azteci la altitudinea lui Mexico City. Dimpotrivă, organizându-se turneul în capitala statului haitian — deci la altitudine decît aceea cu care sînt obișnuiți — fotbalistii mexicani vor fi puși în fața unor condiții de joc noi pentru ei. Și, de aceea, reprezentativa țării care a organizat ultimul turneu final se teme că va lipsi — pentru prima dată, prin eliminare — din turneul final al Cupei lumii...

În așteptarea turneului din Haiti, cele șase calificate se pregătesc pentru marea întrecere. Mexicul a anunțat o impresionantă serie de meciuri internaționale, printre care și o confruntare, cu Brazilia, la Rio de Janeiro. În schimb, celelalte federații sînt mai modeste și se mulțumesc să profite de echipele străine, de club, ce se vor afla în turneu în aceea regiune. Ele vor fi invitate să înflinească respectivele formații reprezentative.

Eftimie IONESCU

Carnet extern

LA PLECAREA LUI BOBBY CHARLTON

Cu siguranță că Bobby Charlton ar mai fi avut resurse să rămînă în arenă un sezon, poate chiar două. Ultimele lui apariții nu l-au arătat nici de gustat de joc și nici sleit de puteri. Bobby preferă, însă, o plecare elegantă și demnă. Mărturisește chiar unul coleg de la „Sunday Times” că se retrage acum fiindcă Manchester United, echipa vieții lui, a reușit să învingă în lupta pentru supraviețuire în prima ligă. „Dacă retrogradăm, rămînem. Rămînem în ligă a doua; fie și în a treia. Rămînem pînă cînd am fi reușit să ne reîntoarcem iarăși sus. Așa, însă, sînt împăcat cu mine însumi. Sînt destul bălești tîneri care, tocmai în prima ligă, pot face mai mult decît mine!”.

Acesta este Bobby, jucătorul care n-a înșutat vreun arbitru, vreun adversar, ce să mai vorbim, vreun oechipier! Antrenorii care l-au avut ca elev, în frunte cu părintele lui fotbalistic, venerabilul sir Matt Busby, se reunesc într-o caldă pagină prezentată de „Times”, spre a omagia pe admirabilul lor discipol. Istoriografa cea mai emoționantă din numeroasele înșirate în coloanele marelui ziar londonez o povestește antrenorul echipei naționale, Alf Ramsey. Ea s-a petrecut în ziua aceea cu soare torid în care echipa Angliei, campioana lumii, pierdea pe stadionul Guadalupe, care parcă luase foc, în fața celei ce avea

să-i preia coroana supremă, selecționata Braziliei. „Deși simțeam că de abia, că de consumat sufletește este el, Bobby nu m-a părăsit o clipă, din momentul cînd am plecat de la stadion și pînă seara tîrziu cînd i-am cerut să se ducă la culcare. Începea să mă consoleze, să mă distragă de la tristul subiect al înfrîngerii. Atunci mi-am dat seama că generozitatea sufletească ascunde acest Bobby, altfel reținut și emotiv ca un școlar”.

Ne face plăcere să vă spunem că într-o convorbire cu Danny Blanchflower, efectuată pentru televiziunea engleză, Bobby amintea de întâlnirea, din acea seară de ianuarie 1969, cu... „un admirabil băiat, cu Lurescu, capitanul echipei României. El era pentru prima oară pe Wembley, eu, pentru prima oară capitan al echipei Angliei. Într-un fel, debutam amîndoi! E una dintre cele mai emoționante amintiri pentru mine. Tocmai pentru că am purtat doar 90 de minute, și în mod accidental, banderola de onoare a reprezentativei Angliei. Și pentru că l-am avut alături pe un jucător de o mare sportivitate, care s-a dovedit, în orele de după joc, de la masa de onoare, de o gentilețe cu totul și cu totul remarcabilă”.

Acesta este Bobby. Bobby care pleacă regretat și admirat de toți. Bobby care pleacă acum fiindcă Manchester United s-a salvat! Și el e liniștit...

CĂPITANUL REPREZENTATIVEI ALGERIEI EXCLUS DIN ECHIPA NAȚIONALĂ ȘI DIN CAMPIONAT!

Un nou moment dificil în fotbalul algerian: Biroul federal a decis, în urma incidentelor petrecute în meciul Nigeria-Algeria, din cadrul Jocurilor Africane, severa suspendare a căpitanului echipei naționale, Miloud Hadeft, înaintînd pedeapsa spre ratificare Comisiei tehnice a Ministerului Sporturilor, care — la semnalele de alarmă ale presei, nemulțumită de dimensiunile exagerate ale suspendării (scoterea definitivă din reprezentativă și interdicția de a juca pînă la sfîrșitul actualului campionat, în plină desfășurare) — amînă cu fiecare zi luarea unei hotărîri definitive...

În meciul amintit, presărat cu o mulțime de obstrucții și durități, venite mai ales din partea jucătorilor nigerieni, Hadeft a avut o scurtă altercație cu arbitrul Lacle, în urma căreia conducătorul jo-

cului l-a arătat căpitanului algerian cartonașul roșu. În clipa aceea, Miloud Hadeft a comis un gest fără precedent pe terenurile de fotbal cu consecințe dintre cele mai grave: i-a smuls arbitrului cartonașul roșu și, în fața unor tribune împietrite, l-a rupt și l-a aruncat pe gazon...

Care este starea de spirit în prezent?

Opinia „inculpatului” este exprimată de tatăl său, Hady, fost internațional, actualmente antrenor la M. C. Oran: „Miloud merita să fie sancționat dar sancțiunea este prea grea. Este adevărat, s-a comportat ca un jucător rău, dar este aceasta o rațiune suficientă pentru a uita serviciile aduse sportului de un fotbalist de 24 de ani?”

Miloud HADEFT

punct de vedere pe care îl împărtășește — susține Fouad Issad în „Miroir du Football” — întreaga opinie publică sportivă algeriană.

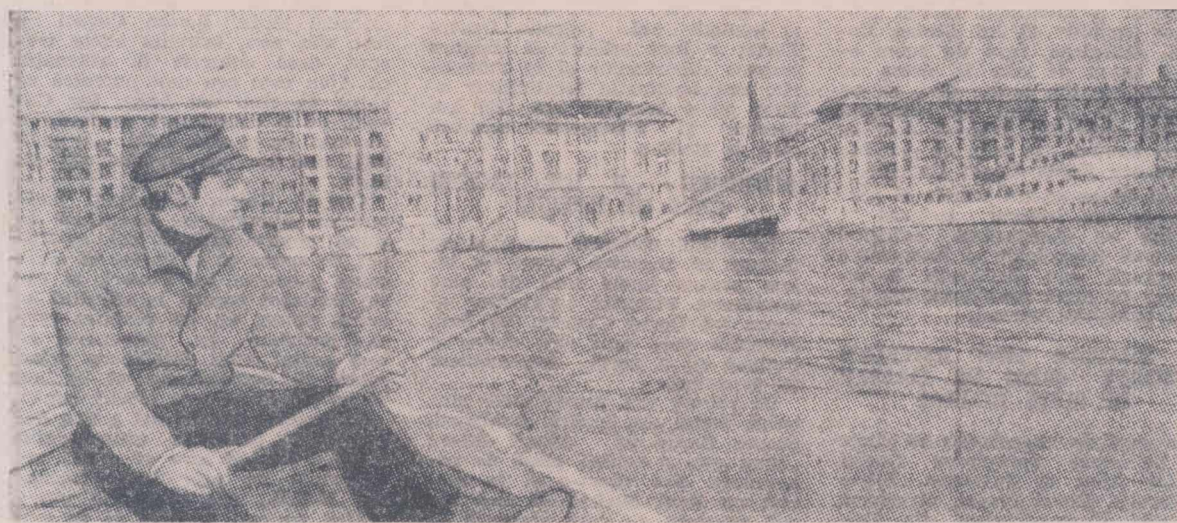
În același timp, federația a refuzat să ia în considerație argumentele apărării, care susține — între altele — parțialitatea arbitrului în meciul amintit, „parțialitate recunoscută de toți observatorii întâlnirii Nigeria — Algeria” (Miroir), invocînd curățenia și calitatea unei cariere aflată — la 24 de ani — în plină ascensiune...

Cînd lucrurile se arătau oarecum clare, consecvența federației nelăsîndu-i lui Hadeft nici o șansă, au intervenit în scenă conducătorii echipei Mouloudia Oran, formația de club a ex-căpitanului reprezentativei, depunînd memoriile și înfrîmînd, denunțînd întransigența unui for interesat ca echipele din Alger să... câștige

campionatul, afacerea s-a complicat cu noi acuzații și noi martori, sarcina Comisiei tehnice fiind cu atât mai delicată.

În acest moment, în vreme ce verdictul se lasă încă așteptat, Fouad Issad notează, se pare cu luciditate și rațiune, datele problemei: „Neîndoios, Hadeft trebuia pedepsit, dar nu executat... Nu există nici o măsură comună între importanța delictului lui și gravitatea verdictului, explicabil doar prin extremismul areopagului federal”.

Excluderea și suspendarea lui Hadeft, unul dintre cei mai talentați jucători ai competiției, se anunță foarte grea pentru fotbalul algerian. Dar, să recunoaștem că gestul său — fără precedent în încălta unui stadion — merita o sancțiune usturătoare...

PESCARUL... SUSPENDAT!

Suspendat nu pentru că ar fi pescuit fără permis, ci pentru că... a fost eliminat de pe teren în meciul Lyon — Marseille! Într-adevăr, „pescarul” din fotografie este unul dintre cei mai buni fotbaliști care activează în campionatul Franței, fost golgeter absolut al Franței: **Iosip Skoblar**...

O MINGE SALVEAZĂ VIAȚA UNUI INAMIC AL FOTBALULUI!

La un meci de fotbal disputat în localitatea Siracusa din Sicilia, un sut trimis mult deasupra porții a spart geamul unei case situate în imediata apropiere a terenului de joc. Toți știau că acolo locuiește un cetățean care nu poate suferi fotbalul. A fost trimisă o delegație alcătuită din trei persoane, care trebuia să ceară scuze și, totodată, să încerce recăpătarea balonului.

Cînd membrii delegației s-au uitat prin geamul spart, în interiorul camerei au văzut că locatarul era jos, fără cunoștință. Ulterior s-a constatat că în cameră pătrunseseră gazele unei instalații defecte și că șutul care n-a nimerit poarta l-a salvat pe „inamic” de la moarte.

După ce s-a restabilit, fostul dușman al fotbalului a făcut cadou clubului 12 mingi și a devenit conducătorul echipei de juniori...

RĂZBUNAREA...

Întîmplarea s-a petrecut în localitatea belgiană Macon, în timpul întîlnirii dintre echipa locală U.S. și F. C. Macquenois, din campionatul secund. Spre sfîrșitul primei reprize, arbitrul Grivet l-a eliminat de pe teren pe căpitanul echipei gazdă, vinovat de repetate vociferări, dar meciul s-a încheiat într-o atmosferă liniștită și cu victoria formației U. S. Macon, scor 2-1.

La terminarea celor 90 de minute, arbitrul a părăsit terenul de joc, apoi cabina, și s-a îndreptat calm spre automobilul său parcat în vecinătatea stadionului. În clipa următoare, un polișt s-a apropiat de mașină, i-a cerut actele și i-a înfîmșat chitanța unei... substanțiale amenzi, datorată parcării nepermise. Contrariat de suma neobișnuit de mare pe care urma să-o plătească, Grivet a coborît din mașină pentru a cere jurnurii imperturbabilului polișt, care nu era altul decît... căpitanul echipei U. S. Macon!

„A FI SAU A NU FI”

Johann Cruyff de la Ajax Amsterdam, nu este prea iubit printre compatrioții săi din Rotterdam, fiul lui Feyenoord. Filmul „Numărul 14”, finanțat de soorul său și turnat sub conducerea ziaristului De Voos, n-a știut afișul decît o săptămîna la cinematografele din Rotterdam.

ȘTIȚI DE UNDE
PROVINE
DENUMIREA
ACESTOR ECHIPE?

HIBERNIANS

Cunoscutul club scoțian din Edinburg se bucură de un binemeritat renume în arena internațională. Aceasta pentru că echipa sa de fotbal este caracterizată prin dirzenie, putere de luptă, calități de care dă dovadă atît în partidele de campionat, cit și în întrecerile internaționale.

Culorile clubului sînt verde-alb, intrucît el a fost înființat de... emigranții irlandezi veniți din Insula Verde. Dacă vom cerceta vechile hărți geografice, vom vedea că Irlanda era denumită în limba latină: Hibernia. Deci, hibernian înseamnă... irlandez! Totuși suporterii scoțieni nu-și fac din aceasta nici o problemă și-și încurajează din tot sufletul formația favorită.

● Înaintea confruntării din Anglia, cu Derby County, jucătorii lui Juventus Torino s-au antrenat timp de 15 zile numai cu mingi englezești. Ceea ce, s-a văzut, i-a ajutat...

● Fundașul central al echipei C.F. Barcelona și al reprezentativei Spaniei, Gallego, va fi indisponibil pînă la sfîrșitul sezonului. El a fost operat la genunchi cu două săptămîni în urmă.

● La Hamburg s-a desfășurat un meci în cinstea fostului component al selecționatului vest-german, Willi Schulz, care se retrage din activitate. O selecționată internațională în care au apărut, în afara sârbilor, brazilianul Carlos Alberto, englezul Bobby Charlton și vest-germanul Uwe Seeler, a învins echipa S.V. Hamburg cu 3-2 (0-2).

● René Hauss, antrenorul francez al lui Standard Liege, a anunțat, că la sfîrșitul sezonului, va părăsi clubul belgian. Asta cu toate că întreaga conducere a clubului din Liege i-a propus lui Hauss un nou contract de doi ani. De remarcat că Hauss, cu cei cinci ani petrecuți la Standard, a bătut recordul de longevitate al unui antrenor la această echipă.

FOTBALIST ȘI... CHITARIST

Fundașul dreapta al echipei Real Madrid, internaționalul spaniol Jose Luis, are o mare pasiune pentru muzica ușoară. Iată-l, în imagine, interpretînd o melodie la chitară, instrument de care nu se desparte niciodată în deplasările pe care le face cu formația sa de club.

Zilele trecute, agentile de presă au transmis știrea morții lui Eddie Hapgood, fost jucător și căpitan al echipei Arsenal și al „naționalei” engleze din anii 1930. Hapgood, unul dintre cei mai mari jucători ai epocii sale, a evoluat pe postul de fundaș stînga în faimoasă echipă a Arsenalului, condusă de nu mai puțin celebrul Herbert Chapman. El a murit în urma unui atac de cord, în vîrstă de 64 de ani.

Fotografia alăturată face parte din albumul personal al lui Eddie Hapgood, și a fost realizată în anul 1935...

SIVORI, DEMISIONATUL

Enrique Omar Sivori, director tehnic al echipei reprezentative a Argentinei, a demisionat din postul său! Această demisie inopinată a surprins toate cercurile fotbalistice, mai ales după excelențele rezultate înregistrate anul acesta de echipa antrenată de el (reamintim victoria de la 14 februarie asupra campioanei Europei, formația R. F. Germania).

Conform celor spuse de Sivori, plecarea sa a fost provocată de dezacordurile cu conducerea federației argentine de fotbal.

Iată-l pe Sivori părăsind hotelul Ezeiza din Buenos Aires, unde era convocat lotul național.

● Hinton, jucătorul care a ratat penalty-ul acordat echipei engleze Derby County, în meciul cu Juventus Torino, nu a greșit decît două penaltyuri în cariera sa de profesionist, care a debutat cu 10 ani în urmă...

● Fantanady Keita, o nouă vedetă a fotbalului african care activează în Franța, a fost internat la spitalul din Rennes datorită unei stări depresive. Este probabil că acest al doilea Keita din fotbalul francez și cel mai bun șuteur al echipei sale nu va participa la ultimele etape ale campionatului.

● Este mai mult ca sigur că, în sezonul viitor, la Ajax Amsterdam va juca actualul atacant central al lui Racing Strasbourg, și al echipei Franței, Mano Molitor. Ultimele partide ale lui Racing au fost urmărite îndepărate de tehnicieni ai echipei olandeze tocmai pentru a referi apoi asupra valorii lui Molitor.

● În R.D. Germană s-a anunțat depășirea unui milion de spectatori la jocurile actualei ediții a campionatului național. Se știe că pînă la sfîrșitul returului sînt depășit recordul stabilit anul trecut. În 1971-1972 au fost înregistrați 1.070.000 spectatori platoni.

● Va juca Sandrino Mazzola la actuala revelație a campionatului italian, Lazio? Aceasta este știrea care face senzație în zilele din urmă în „calcio”. Se pare că, datorită neînțelegerilor cu Corso, neînțelegeri despre care am mai amintit, cei mai talentați dintre frații Mazzola va părăsi pe inter.

● Un meci amical pentru care de acum s-au pus bile în vinzare: la 4 august, la Antibes, Olympique Marseille va înfrîna pe Bayern München. Este vorba, desigur, de un meci înaintea sezonului, dar asta nu înseamnă că el nu stîrnește interes.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.93.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Traian ONICEA

BUSCHNER APELEAZĂ LA NOI JUCĂTORI

Până la meciul de la 27 mai, de la București, cu selecționata României, au mai rămas 18 zile, zile deosebite de dificile pentru antrenorul Buschner. Și veți vedea de ce.

În această perioadă este programată și ultima repetiție generală, la 16 mai, la Karl Marx Stadt, cînd selecționata R.D. Germane susține o partidă amicală cu echipa Ungariei. Desigur, ultimele rețușuri pentru jocul de la București vor începe de abia după 16 mai, cînd Georg Buschner va definitiva lotul.

Care sînt noutățile, acum, cu aproape trei săptămîni înainte de înfrîngerea categorică suferită la Anvers, în fața „medaliilor de bronz” ale ultimului C.E., reprezentativa Belgiei, s-au tras anumite concluzii, în scopul de a se corecta unele greșeli comise în special în jocul apărării și al înaintării. Marele vinovat pentru înfrîngerea din meciul cu Belgia este considerat fundașul Kische, pe partea căruia au fost create două dintre cele trei goluri primite de formația R.D. Germane. Fiind ieșit din formă, antrenorul Buschner nu va mai apela la serviciile sale. Între timp a mai survenit o altă indisponibilitate: portarul Croy (Sachsenring Zwickau) este accidentat la gît și, în cazul cînd nu se va

reface, selecționerul va fi nevoit să aleagă înlocuitorul său dintre Blochwitz (Carl Zeiss Jena), Schneider (Hansa Rostock) sau Grappenthin (Carl Zeiss Jena). Înlocuitorul fundașului Kische nu a fost încă găsit; în schimb, se contează pe revenirea în linia mediană a mijlocășului Pommerenke. Înțelegem, deci, grijile lui Buschner.

În linia de atac, o veste este îmbucurătoare din punctul nostru de vedere. Forma lui Kreische (Dynamo Dresden), coautorul singurului gol marcat în partida derby cu F. C. Magdeburg, și Streich de la Hansa Rostock, autorul a trei goluri în meciul cu Dynamo Berlin, a lui Peter Ducke și Vogel (ambii de la Carl Zeiss Jena), este în ascendență.

Să sperăm că în meciul cu Ungaria linia de atac va funcționa mai bine ca în ultimele două jocuri (cu Albania și Belgia) și, firește, același lucru îl dorim și în partida de la București. Deocamdată în jurul acestor partide domnește optimismul. Dar, cum în fotbal nu se știe niciodată rezultatul unui joc, să așteptăm cu calm meciurile.

DIETER BUCHSPIESS
redactor la „Fussball Woche”

BERLIN, mai

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **BREMNER ȘI CLARKE NU JOACA ÎN FINALA „CUPEI CUPELOR”.** Comisia de disciplină U.E.F.A. a decis să suspende pe o etapă pe căpitanul echipei Leeds, Bremner. El a primit al doilea avertisment cu ocazia înfrîngerii cu Hajduk Split. Pe două etape a fost suspendat Clarke, atacantul echipei engleze. În aceste condiții, amîndoi vor absenta din finala „Cupei cupelor”, programată la 16 mai la Salonic.

● **UN ATACANT PRODIGIOS.** Centrul atacant al unei mici echipe din orașul austriac Burgenland, Franz Franz, în vîrstă de numai 13 ani, a marcat pînă acum 50 dintre cele 84 de goluri realizate într-un campionat orașenesc de formația lui. Într-un recent joc, cîștigat de formația din Burgenland, micuțul centru înaintaș a înscris 15 goluri!

● **INTREAGA ECHIPĂ A LUI AJAX ÎN REPREZENTATIVĂ.** Așa se pare. După ce, în jocul cu Spania au fost reținuți nu mai puțin de nouă jucători din lotul campioanei olandeze, sînt toate șansele ca numărul lor să se ridice la 11 pentru următoarele jocuri ale selecționatelor olandeze.

CAMPIONATE NAȚIONALE

IUGOSLAVIA

Partizan — Steaua roșie 1-1;
O.F.K. Belgrad — Hajduk Split
2-0; Sutjeska Niksic — Vojvodina
0-0; Sloboda Tuzla — Dinamo
Zagreb 1-1; Vardar Skopje — Rad-
nicki Nis 1-0; Sarajevo — Vojvo-
dina Novi Sad 3-2; Olimpija Ljubli-
ana — Zvezdnicar Sarajevo 0-1; Bor
— Spartak Subotica 4-1; Celik Ze-
nica — Borac Banja Luka 0-0.

1. STEAUA ROȘIE	27 54-18 42
2. Velej Mostar	27 43-18 40
3. O.F.K. Belgrad	27 39-23 35
4. Partizan	27 39-23 34
5. Zvezdnicar	27 39-30 33
6. Sarajevo	27 42-33 32
7. Sloboda Tuzla	27 28-22 28
8. Vardar	27 30-32 28
9. Radnicki	27 20-27 23
10. Vojvodina	27 34-35 23
11. Dinamo Zagreb	27 22-38 23
12. Borac	27 19-19 22
13. Hajduk	27 34-42 22
14. Bor	27 28-45 22
15. Celik	27 21-40 21
16. Olimpija	27 26-33 20
17. Spartak Subotica	27 26-42 20
18. Sutjeska	27 23-31 19

SPANIA

Athletic Bilbao — Espanol Bar-
celona 1-0; Real Sociedad — Real
Madrid 1-1; Malaga — Betis Sevilla
0-0; Celta Vigo — Oviedo 4-2; Cas-
tejon — Valencia 1-3; Gijon —
Deportivo Coruna 0-0; Las Palmas —
Saragosa 1-1; Athletic Madrid —
Granada 2-1; C. F. Barcelona —
Burgos 2-0.

1. ATLETICO MADRID	32 45-27 45
2. C. F. Barcelona	32 38-20 43
3. Espanol Barcelona	32 46-26 42
4. Real Madrid	31 41-24 40
5. Malaga	32 33-26 33
6. Valencia	32 36-32 32
7. Saragosa	32 34-34 32
8. Castejon	32 41-37 31
9. Real Sociedad	32 35-38 31
10. Athletic Bilbao	31 33-34 30
11. Granada	32 24-28 29
12. Las Palmas	32 35-41 28
13. Oviedo	32 33-43 28
14. Gijon	32 31-36 27
15. Celta	32 27-36 27
16. Betis	32 27-33 26
17. Coruna	32 19-39 26
18. Burgos	32 31-58 22

SCOȚIA (Clasament final)

1. CELTIC GLASGOW	34 93-28 57
2. Glasgow Rangers	34 74-30 56
3. Hibernians Edinburgh	34 74-33 45
4. Aberdeen	34 61-34 43
5. F. C. Dundee	34 68-43 43
6. Ayr United	34 50-51 40
7. Dundee United	34 56-51 39
8. Motherwell	34 38-48 31
9. East Fife	34 46-54 30
10. Hearts	34 39-50 30
11. St. Johnstone	34 52-67 29
12. Morton	34 47-53 28
13. Patrick Thistle	34 40-53 28
14. Falkirk	34 36-56 26
15. Arbroath	34 39-63 26
16. Dumbarton	34 43-72 23
17. Kilmarnock	34 40-71 22
18. Airdrie	34 34-75 16

Celtic a devenit din nou cam-
pionă. Au retrogradat Kilmarnock
și Airdrie.

BULETIN C. M. 1974

reviriment, păstrează totuși șansa
pentru primul loc, deși mai are un
singur joc, la Stockholm, cu Suedia,
ca și Ungaria, de altfel, numai că
joacă acasă cu aceeași adversară
— aflată în situația de candidată și
de... judecător. Clasamentul la ora
actuală: 1. AUSTRIA 8 p (din cinci
jocuri); 2. Ungaria 7 p (din cinci
jocuri); 3. Suedia 5 p (din trei
jocuri); 4. Malta 0 p.

● **PENTRU NOUA FORMATIE** a
Bulgariilor, victoria asupra Portu-
galiei înseamnă o opțiune serioasă a-
supra calificării. Veniți să smulgați
un meci nu, portughezii n-au putut
rezista jocului combinativ și în plî-
nă mișcare al bulgarilor. Aceștia

conduc în grupă cu 6 p. din trei
meciuri, față de cele cinci puncte
ale portughezilor din patru partide.
Decisivă va fi înfrîngerea Irlanda de
Nord — Bulgaria de la 26 septembrie,
chiar mai mult decît returul parti-
dei cu Portugalia.

● **„NULUL” INREGISTRAT** la Co-
penhaga, acolo unde Scoția a cîști-
gat cu 4-1, poate însemna pentru
echipa cehoslovacă ratarea califi-
cării. Scoțienilor, care în prezent,
au patru puncte din două meciuri,
le va fi suficient să cîștige jocul cu
Cehoslovacia de la Glasgow (26
septembrie) pentru că ar totaliza șase,
în timp ce selecționata cehoslovacă
n-ar putea acumula decît cinci.

PE ITINERARIUL UNEI AȘTEPTATE FINALE

BELGRAD —

TORINO —

AMSTERDAM

Așadar, ultimul episod al ac-
tualiei ediții a Cupei campionilor
europeni va opune pe „bătrîna
doamnă” a fotbalului italian „co-
piilor teribili” ai lui Ștefan Co-
vaci. Înfrîngerea, care de acum o-
cupă capul de afiș în presa de
specialitate din multe țări, se va
disputa la 30 mai pe stadionul
Steaua roșie din Belgrad, deci pe
teren neutru, așa cum se prevede
și pentru finala Cupei Cupelor.

Iată de ce ne-am propus să por-
nim pe un itinerar Belgrad —
Torino — Amsterdam culegînd
cele mai importante și interesante
informații sau declarații în legă-
tură cu acest eveniment din lă-
mă balonului rotund.

LA BELGRAD SÎNT AȘTEPTAȚI APROAPE 40.000 DE OASPEȚI DE PESTE HOTARE

În capitala iugoslavă se simte
de pe acum apropierea finalei
dintre Ajax și Juventus. Într-o
declarație făcută presei, directorul
agenției Centro-Turism din Bel-
grad a apreciat la aproape 40.000
numărul oaspeților străini ce vor
veni să asiste la acest meci. Se
prezintă că aproximativ 25.000 de
italieni doresc să-și susțină la fața
locului echipa favorită și că cel
puțin 10.000 de suporterii olandezi
vor să fie martori la un nou suc-
ces al lui Ajax. Acestora li se
vor adăuga pasionați ai fotbalului
din alte țări europene precum și
550 ziaști, 25 comentatori de te-
leviziune și radio.

Stadionul Steaua roșie — care
va găzdui meciul — este cel mai
frumos și mai încăpător din Iu-
goslavia. El poate primi în tri-
bunele sale 100.000 spectatori (mai
exact 98.985) dintre care 28.985 au
loc jos, iar restul de 70.000 în pi-
coare.

Dacă în privința locurilor pe
stadion satisfacerea solicitărilor nu
ridică probleme deosebite, în
schimb în privința cazării, agen-
ția de turism a trebuit să ia ma-
suri... excepționale. A blocat pen-
tru data respectivă toate camerele
de hotel din Belgrad și împreju-

rimi. Capacitatea rețelei hoteliere
din acest oraș este de 2.800 locuri
în timp ce solicitările se ridică la
aproape 10.000 locuri, numai pînă
la această oră. Agenția Centro-
Turist a luat măsuri să asigure
cazarea suporterilor și în motelu-
rile sau hotelurile localităților a-
flate pe o rază de cca. 200 km
precum și transportul acestora
pînă la stadion.

BONIPERTI: „E UN TROFEU CARE NE LIPEȘTE”

La sediul clubului Juventus au
început să sosească cereri de bi-
lete pentru finală încă din ziua
următoare victoriei torineze a-
supra lui Derby County. De fapt,
Juventus este unul din cluburile
italiene cu o masă impunătoare
de suporterii.

Ce părere are președintele clu-
bului, fostul său jucător Boniperti,
despre finala cu Ajax? Iată-o:
„Ajax este o echipă plină de ne-
prevăzut. Am văzut-o și în me-
ciul cu Real Madrid și m-a uim-
it ușurința cu care atacanții ei
se transformă în apărători și in-
vers. Jucătorii săi se înțeleg ad-
mirabil pe teren și au ajuns la un
excepțional automatism de schim-
buri între ei. Viitorul nostru ad-
versar este o echipă de mare cla-
să. Dar aceasta nu înseamnă că
nu credem în șansele noastre. Cupa
campionilor europeni este un
trofeu care ne lipsește și, acum,
cînd ne aflăm atît de aproape de
el, vom încerca să-l cucerim”.

Antrenorul lui Juve, Vycpalek
este de părere că echipa sa „nu
are nimic de pierdut și cum soar-
ta cupei se decide doar într-o
partidă, jucătorii vor căuta să dea
maximum de randament”.

Să nu părim, însă, Italia în-
ainte de a afla și opinia președin-
telui Federației italiene și de ci-
va timp al U.E.F.A., Artemio
Franchi: „Ajax este indiscutabil o
echipă valoroasă. Totuși fiind vorba
de o finală disputată într-o
singură înfrîngere, Juventus poate
face efortul necesar pentru a ter-
mina cu succes lupta cu formația
olandeză”.

PENTRU ȘTEFAN COVACI, UN MECI DE „ADIO”

Ultimul nostru popas, la Am-
sterdam unde Ștefan Covaci a
fost, din nou, întrebat zilele tre-
cute, dacă subscie la afirmația
că Ajax este cea mai puternică e-
chipă de club din lume, iar Co-
vaci, cu o cuceritoare modestie a
răspuns (ca și altă dată): „O spun
alții, noi nu ne credem atît de
tari”.

Cruyff, Keizer și ceilalți jucă-
tori ai Ajaxului se pregătesc a-
sidiu pentru ultimul act al Cu-
pei. Se spune că ei doresc să mar-
cheze plecarea lui Covaci, al că-
rui contract expiră la sfîrșitul a-
cestui sezon, cu un rezultat care
să-l satisfacă pe antrenorul ce
le-a arătat atîta înțelegere vrînd
parcă să demonstreze că și „cu
vorbă blindă se face treabă bună”.

Succesorul lui Covaci a fost de-
semnat în persoana antrenorului
olandez Knobel care se ocupă ac-
tualmente de pregătirea forma-
ției M.V.V., una din cele patru
echipe cu care trebuie să se mai
înfrîngă Ajax pînă la sfîrșitul
actualului campionat.

Ce crede Covaci despre meciul
pe care îl vor susține la 30 mai?
„Nu am văzut pînă acum pe Ju-
ventus cum joacă. Pe cîțiva dintre
oamenii săi am avut ocazia să-i
urmăresc în meciul amical sus-
ținut de echipa națională la Bucu-
rești, anul trecut. Am citit, însă,
foarte atent ziarele italiene și am
discutat cu o serie de prieteni
care i-au văzut pe alb-negri. În
orice caz, sînt convins că ne vor
da mai mult de furcă decît Inter,
anul trecut, la Rotterdam”.

„Viorea înfrîngere” a formației,
Cruyff care a fost călduros săr-
bătorit de colegi, la 25 aprilie,
cu ocazia celei de a 26-a aniversă-
rii a zilei de naștere, se declară
foarte mulțumit că deține actual-
mente o formă bună. „Rinein-
teles, voi intra pe teren cu dorința
de a cuceri pentru a treia oară
cupa. Aceasta nu înseamnă că
nu-mi dau seama ce meci greu ne
așteaptă. Poate era mai bine dacă
jucam în finală cu Derby...” (S.B.)

A 92-a FINALA

A „CUPEI ANGLIEI”

Mare surpriză, simbă-
tă, pe celebrul stadion
londonez Wembley,
100.000 de spectatori au
asistat la prima victorie,
după 42 de ani, a unei
formații din liga secun-
dă în finala „Cupei
Angliei”: **SUNDER-
LAND.** Leeds United va
rămîne, fără îndoială, în
istoria fotbalului drept
echipa sortită să obțină
succese după succese
doar pînă în momentul
cînd un trofeu se ivește
la orizont! Atunci, cînd
Cupa se află în fața o-
chilor, sau cînd a mai
rămas doar un meci de
jucat pentru cucerirea
laurilor, ceva parcă se
rupe, băieții lui Don
Revie se pierd, și se
comportă ca o echipă
oarecare.

În meciul de simbă-
tă, Leeds a început des-
tul de bine, dar, după
primele 20 de minute de
joc, Sunderland a pre-
luat conducerea jocului
apropiindu-se tot mai
periculos de poarta lui
Harvey. Deși terenul a
fost îmbibat de apă, rit-
mul partidei n-a avut
deloc de suferit, execu-
țiile tehnice și dese
șuturi la poartă ale ju-
cătorilor de la Sunder-
land plăcînd mult spec-
tatorilor. Pînă la sfîrșit-

BOBBY KERR, căpitanul echipei Sunderland,
ridică cu mîndrie trofeul deasupra capului.

ul primei reprize a do-
minat aproape mereu e-
chipa din liga secundă,
care a și reușit să mar-
cheze în această perioa-
dă prin Porterfield (min.
32), care a beneficiat de
o ezitare a apărării lui
Leeds, în care Hunter
are principala vină.

În repriza secundă
Leeds a atacat continuu,
dar forma foarte slabă
a înaintașilor săi Clar-
ke, Jones și Gray a fost
evidentă. Totuși, în min.
65, numai șansa a ferit
plasa porții lui Sunder-
land. A șutat din plon-
jon Cherry, Montgom-
ery a parat dar min-
gea a ajuns la Lorimer.
Acesta, din 6 m, cu toa-
tă poarta goală în față,
a tras cu „latul”, dar
din nou portarul echipei
Sunderland a izbutit să
devieze balonul... în ba-
ră, de unde a fost apoi
degajat! Și astfel Sun-
derland cîștigă a doua
oară „Cupa Angliei”
(prima dată în 1937).

Bucuria celor aproape
40.000 de suporterii ve-
niți din nordul Angliei
era imensă. În acest
timp, jucătorii lui Leeds,
împreună cu managerul
lor, Don Revie, își tră-
iau drama lor continuă.
Pe locul trei în campio-
nat, învinsă în „Cupa”,
Leeds mai are o șansă,
miercuri 16 mai, pentru
ca să încheie sezonul
cucerind măcar un tro-
feu. La Salonic, în fina-
la Cupei cupelor, în
fața sa va sta însă A.C.
Milan...

Din echipa învingă-
toare (antrenor Bob
Stokoe), foarte bine s-au
comportat Kerr (căpita-
nul echipei), Horswill și
cei doi fundași centrali,
Watson și Pitt. Arbi-
trul K. Burns a condus
următoarele echipe:

SUNDERLAND: Mont-
gomery — Malone,
Watson, Pitt, Guthrie
— Horswill, Porterfield
— Kerr, Hughes, Malom,
Tueart.

LEEDS: Harvey —
Reaney, Madeley, Hun-
ter, Cherry — Bremner,
Giles — Lorimer, Clar-
ke, Jones, Gray (min.
76; Yorath).